

RAVNO POLJE

GLASILO OBČINE KIDRIČEVO

Letnik 5

Maj 2000

Dvojna številka 2-3

Iz tokratne vsebine

- Aktualno
- Uvodnik župana
- Delo občinskega sveta in odborov
- Humanitarna akcija
- Prazniki
- Društva
- Vzgoja in izobraževanje
- Kronika Slovencev ob prelomu tisočletja
- Naši kraji v 16. stoletju
- Pisma bralcev
- Šport in rekreacija
- Veter v laseh
- Naš intervju
- Reportaža
- Zanimivosti
- Obvestila
- Fotoreportaža

Aktualno!

Pa jo imamo. CIVILNO INICIATIVO namreč! Skupino ljudi, ki se je zbrala in sklenila javnosti posredovati svoj PRAV!

Legitimno, pa tudi demokraciji v prid, bi bilo takšno početje, če ne bi bilo tistega večnega malega ČE-ja,

brez katerega bi bila tudi čebula samo BULA.

Če posamezniki, ki se družno lotijo problematike odpadkov in projekta termične obelave le-teh, ki je, mimogrede povedano, državni in ne občinski projekt, ki ga je sprejela vlada Republike Slovenije in uzakonil parlament, postavljajo nerazumne zahteve, ki se začnejo s HOČEMO, ZAHTEVAMO in končajo s klicajem, žaliyo vse po vrsti, tako intelgenco kot stroko, da "pomilovanja vrednih" svetnikov in njihovega župana niti ne omenjamo, in če nenehno vpijejo, da jim grozi smrt in rojevanje spačkov, da jih čaka neplodnost, potem takšno početje nima namena javnosti objektivno predstaviti problema sežigalnice, temveč ima zgolj namen zadovoljiti oblastniške apetite nekaterih posameznikov.

Ne gre za civilno iniciativo, pa čeprav njihove mesije hodijo od vrat do vrat, strašijo ljudi in ustvarjajo paniko. Gre za politiko! Gre za politično druženje, ki ima samo en, edini namen oblatiti tiste, ki pač, seveda ne samo po volji ljudstva, temveč tudi svoji, trenutno delajo v občinskih organih in so se dolžni ukvarjati tudi s problematiko odpadkov.

Prisotnost in stališča občinskega strankarskega prvaka znotraj takoimenovane civilne iniciative to potrjuje, tudi zato, ker je bila njegova stranka edina, ki je res z navdušenjem in velikim pompom, tudi z vzkliki BRAVO, TO POTREBUJEMO, TO BO GLAVNA TURISTIČNA ATRAKCIJA, pozdravila umeščanja sežigalnice gospodinjskih odpadkov v naš prostor, z njimi tudi tisti, ki še vedno prejema nemalo občinsko plačo, na druženjih

takoimenovane civilne iniciative pa blati župana in svoje kolege iz koalicije. MORALA PAČ!

Vpiti in se dreti, da se boš zadušil od objekta, ki je zgolj v fazi idejnega projekta in ki bo, če sploh bo, v najboljšem primeru zgrajen šele čez pet let, pri tem pa veselo voziti enormne količine gnojnice na svoje njive in tudi drugače smraditi svojo in sosedovo okolje, je tudi svojevrstna morala.

Zbirateljem podpisov, oz. iniciatorjem takoimenovane civilne iniciative, pa tole:

PUSTITE LJUDI, DA POVEDO, KAJ MISLIJO, PUSTITE JIM, DA SAMI POSTAVIJO SVOJE ZAHTEVE. BODITE PREPRIČANI, DA SO SPOSOBNI TO STORITI BREZ VAS IN BOLJE OD VAS. TO SO DOKAZALI ŽE NEŠTETOKRAT.

Problem sežigalnice je namreč treba postaviti v realne okvirje - v okvirje problematike odpadkov, to pa od nas zahteva nenehno spremljanje projekta, kar tudi edino zagotavlja, da bo odločitev o morebitnem umeščanju takšnega objekta v naš prostor sprejeta na najbolj demokratičen način, da bodo študij o projektu verodostojne in vredne presoje tako strokovnjakom, kakor tudi širši javnosti, pa tudi CIVILNE INICIATIVE. Če bo to postala.

Aktivna prisotnost vseh nas tudi edina zagotavlja, da bo, če bo do realizacije projekta prišlo, izpeljan v skladu z vsemi, ne samo slovenskimi normativi, da bo za projekt nabavljena najboljša in najsodobnejša oprema, kakor tudi, da bo prebivalstvu, torej vsem nam, zagotovljeno, da objekt ne bo vplival na pogoje bivanja, temveč bo pomenil zgolj nekaj pozitivnega, ne samo v smislu gospodarjenja z odpadki, temveč tudi v smislu nadaljnjega gospodarskega razvoja občine Kidričevo.

Je pa res, kakor pravi Fredi, "DA JE MARSIKJE PREPOVEDANO PLJUVATI NA TLA, NIKJER PO LJUDEH".

Pa brez zamere in lepo pozdravljeni

Vlado Forbici

Spoštovane občanke, spoštovani občani !

Čas praznovanja se je iztekel. Razpored praznikov, od velike noči, vmesnega dneva upora proti okupatorju do praznika dela, je bil letos tako ugodno koledarsko nastavljen, da si je marsikdo privoščil oddih tudi v kakšnem primernem turističnem okolju.

Napolniti je bilo potrebno izpraznjene akumulatorje, da lahko z večjim zagonom rešujemo zastavljene naloge. Majska drevesa smo postavili po naših naseljih in na tak način ohranjamo 110-letno tradicijo delavstva, ki zahteva 8-urni

delavnik ter pravice, ki izhajajo iz dela. Na ta način se vsaj enkrat na leto spomnimo, da obstaja zakon o delovnim razmerjih, v katerem so opredeljene pravice delavcev in ki ga je potrebno spoštovati.

Kakor jara kača se vleče tematika o naših zbiorih občanov. Dve številki nazaj sem jih predstavljal na svoj način. Tokrat želim nekaj več povedati o njihovi izvedbi, o prisotnosti, se pravi o vaši udeležbi na zbiorih in še marsičem. Na začetku vas moram, spoštovani občani, pohvaliti, da ste se zadovoljivo udeležili sklicanih zbiorov. Na

devetih zbiorih, kolikor jih predpisuje tudi Odlok o območjih in delu krajevnih odborov, se je zbralo 397 volivcev, kar je nekaj več kot 7 % vseh volivcev. Ta odlok v 17. členu podrobneje predpisuje naloge krajevnega odbora in komu jih le-ta posreduje v nadaljnje reševanje. Na zbiorih smo obravnavali tri točke dnevnega reda, kot so bile predlagane na vabilu, razen na zboru Strnišče, kjer so navzoči razširili dnevni red še za dve točki, in sicer so želeli dodatno točko "Beseda krajanov" in drugi "Informacija o aktivnosti občine o projektu sežigalnice".

Pri prvi točki dnevnega reda na zbiorih z naslovom "Predlaganje kandidatov za člane krajevnega odbora" je kandidiranje potekalo normalno. Izpostaviti je potrebno zbor v Šikolah, kjer so se predstavniki Pongrc odločno zavzeli za svoj krajevni odbor in niso predlagali kandidatov v skupni krajevni odbor, kakor je predvideno v odloku. Tudi predstavnikov Stražgojnce in Sp. Gaja ni bilo na zboru, tako da bo potrebno za ta naselja ustanavljanje krajevnega odbora urediti s spremembami Odloka o območjih in delu krajevnih odborov. Nekaj nezadovoljstva je bilo izrečenega na račun 15. člena odloka, ki določa, da krajevni odbor šteje od 3 do 5 članov. Z ozirom na dokaj različno velikost območij in s tem tudi števila volivcev je ta določba dvignila precej prahu in nezadovoljstva med navzočimi. Razmišljanja so šla celo tako daleč, na zboru v Cirkovcah in Lovrencu, kjer je združenih več naselij, da so nekatera naselja zaradi premajhnega števila odbornikov želela svoj odbor. Po kratki razpravi in obrazložitvi so potem te želje usahnile in so sledili določbam odloka. Pozneje je nastal problem v krajevnem

odboru Cirkovce, kjer je zbor predlagal samo pet kandidatov, od katerih pa eden ne želi delati v krajevnem odboru. Tukaj tudi konstitutivna seja odbora ni bila uspešna, zaradi nepopolne udeležbe odbornikov niso izvolili predsednika krajevnega odbora.

Pri drugi točki dnevnega reda na zborih "Predstavitev projekta sežigalnica" smo se zadržali neprimerno več časa kot pri prvi točki. Sam sem najprej predstavil dosedanje dogajanje pri tem projektu. Prisotne sem seznanil, da je Občina Kidričevo že v letu 1998 na osnovi odločitve občinskega sveta podpisala pismo o nameri skupaj z 56-imi občinami na območju SV Slovenije za skupni projekt reševanja problematike odpadkov. Podpisana je bila tudi pogodba o združevanju sredstev za izdelavo študije termične obdelave odpadkov iz naselij. Na podlagi javnega razpisa je bila izbrana družba TALUM, d.d. za izdelavo študije. Zato je tudi ekipa, ki je sodelovala pri izdelavi študije, predstavljala na zborih in dajala določene odgovore na postavljena vprašanja prisotnih. Na predstavitvi nam je bilo povedano in predstavljeno, kako se bo pripravila študija o vplivih na okolje, ki naj bi bila zaključena do jeseni tega leta in obenem odločilnega pomena za lokacijo sežigalnice v Talumu.

Naj na tem mestu ponovim misel, ki sem jo zapisal tudi v brošuri "Zakaj in kako", v kateri je tudi nekaj odgovorov na vprašanja, ki se pojavljajo ob možnosti izgradnje objekta termične obdelave trdnih odpadkov iz naselij v Kidričevem. Tam sem zapisal: **"Z vsa odgovornostjo se moramo pripravljati in poučeni vključevati v ta projekt in prispevati svoj delež. Še težja je naloga pred izvajalcem projekta, ki bo moral s popolno informacijo pregnati strah iz naše zavesti in nam jasno povedati, koliko bo dodatno obremenjeno**

naše okolje, naš življenjski prostor, koliko bo, če bo, razvrednoten ta prostor in kako nam bo vse to povrnjeno.

Sodobno ravnanje z odpadki lahko zaživi šele takrat, ko se zavedamo posledic svojih ravnanj, ko smo dovolj informirani in osveščeni ter odgovorni do okolja in bodočih generacij."

Zaradi vseh teh dejstev zavračam namige o splošni simpatiji do projekta, kar mi je bilo očitano predvsem zaradi korektnega vodenja zborov, s katerim sem dosegel, da so bile razprave na željenem kulturnem nivoju. Splošna ugotovitev pri tej točki dnevnega reda je, da je na vsakem zboru bilo postavljenih dovolj vprašanj o projektu, na katera so predstavitelji tudi odgovorili. Občutek strahu pred neznanim je bilo zaznati predvsem na zborih v neposredni bližini predvidene lokacije za projekt. Nekateri so zahtevali, da se izvede referendum o predstavljenem projektu, drugi so nasprotovali v prepričanju, da izvedba projekta ne bo takšna, kot se predstavlja, tretji so spraševali, kaj bo od tega imela občina. Ocenjujem, da je predstavitev študije o projektu bila potrebna, da so občani na neposredni način dobili potrebno informacijo o projektu. Še najbolj blizu resnice mi je ostalo razmišljanje občana, ki je povedal: "Če bi mene kdo vprašal, če sem za sežigalnico, bi rekel ne, če bi me pa vprašal, ali sem proti, bi rekel s premislekom ne. Želim povedati, da spontana reakcija je gotovo proti, s premislekom pa je lahko reakcija drugačna. Biti proti ne pomeni, biti samo proti, ker si tega ne želiš, proti pomeni, da organiziraš vse sposobnosti okolja in širšega okolja, da se načrtovan projekt ne uresniči. Take moči ne jaz ne okolje ob moji predpostavki nimamo, da bi lahko zaustavili tako velik projekt. Če to drži, se pa zastavlja vprašanje, kako pa

ob projektu, ki se bo zgodil, najbolj zaščititi in zavarovati interese ljudi, ki tukaj bivamo." Celotno dogajanje o izvedbi zborov je napisano na 55-ih straneh zapisnikov. O njeni vsebini bo razpravljaj občinski svet in odločil, kako naprej. Odločitev ne bo lahka, vsekakor pa bo morala upoštevati mnenje občanov in podati odgovor, kam z odpadki in kako ravnati z njimi.

V predprazničnem času smo podpisali pogodbo o izvedbi projekta "Integralni razvojni program občine Kidričevo (IRPOK). Za strokovnega izvajalca projekta smo izbrali Znanstveno-raziskovalno središče BISTRO Ptuj, ki ga vodi gospod dr. Štefan Čelan. Namen projekta IRPOK je, pripraviti in izdelati strateško naravnani razvojni program občine, ki bo upošteval zakonska in podzakonska določila, opredeljena v Zakonu o pospeševanju skladnega regionalnega razvoja ter ostalih zakonskih in podzakonskih aktov, ki so povezani s pospeševanjem razvoja. V program bodo vključeni vsi pomembni nosilci razvoja, ki vidijo svojo razvojno priložnost v tako pripravljenem razvojnem programu.

Spoštovani občani, že danes vas vabim k sodelovanju pri izdelavi programa. Vabim vas, ker sem prepričan, da si želite sodelovati pri pripravi razvojnih priložnosti na vseh področjih našega življenja, s katerimi si bomo zgradili poti v lepšo prihodnost naše lokalne skupnosti. Približuje se čas našega občinskega praznovanja. Že sedaj vas nagovarjam k sodelovanju pri pripravi in na udeležbo na prireditvah, ki bodo organizirane v čast občinskega praznika.

Lep pozdrav!

Alojz Šprah,
župan

Delo občinskega sveta

Dragi bralci! Od zadnjega prispevka je minilo kar nekaj časa, zato vam moramo popisati kar dve seji občinskega sveta, ki sta se zraven številnih sestankov, odborov in komisij zgodili 3.2.2000 in 23.3.2000.

Na prvi smo obravnavali sledeče točke:

- 1.Vprašanja in pobude.
 - 2.Poročilo inventurne komisije.
 - 3.Odllok o javnem redu in miru - drugo branje.
 - 4.Odllok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje gospodarske javne službe rednega vzdrževanja kategoriziranih občinskih cest v občini Kidričevo - prvo branje.
 - 5.Odllok o ustavi in izdajanju glasila Ravno polje - prvo in drugo branje.
 - 6.Odllok o lokalni turistični organizaciji - prvo branje.
 - 7.Sklep o ustanovitvi komisije za vloge in pritožbe.
 - 8.Sklep o ustanovitvi komisije za priznanja in odlikovanja.
 - 9.Sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in osnovni ceni stavbnih zemljišč v občini Kidričevo v letu 2000.
 - 10.Sklep o prenosu lastnine v javno dobro in sofinanciranju del na tako preneseni lastnini.
- Nekaj več razprave je bilo pri prvi točki in ob poročilu inven-

turne komisije, kjer se je zapletlo zaradi predloga komisije o odpisu sredstev, ki naj bi se izvedla. Govora je bilo tudi o postopkih pridobivanja javnega mnenja in informiranja glede sežigalnice.

Na drugi seji smo zaradi velikega števila zunanjih razlagalcev spremenili dnevni red, tako da so bile najprej na vrsti točke, kjer so le-ti sodelovali:

- 1.Vprašanja in pobude.
 - 2.Uskladitev stališča do pripomb na osnutek lokacijskega načrta za obvoznico Pragersko.
 - 3.Seznanitev z osnutkom lokacijskega načrta za vzporedni plinovod m 1/1 Kidričevo - Rogatec.
- Predlog sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Ptuj za obdobje 1996-2000 in srednješolskega družbenega plana občine Ptuj za obdobje 1986-1990 za območje občine Kidričevo v delu, ki ga opredeljuje osnutek lokacijskega načrta.
- 4.Reševanje streljšča v Apačah.
 - 5.Mnenje k odobritvi dviga cene zbiranja, odvoza in odlaganja komunalnih odpadkov.
 - 6.Mnenje k povišanju variabilnega dela cene daljinskega ogrevanja v Občini Kidričevo.
 - 7.Mnenje k povišanju cene odvajanja odpadnih in padavinskih voda.
 - 8.Sklep o povišanju cen pro-

gramov vrtca v javnem vzgojno varstvenem zavodu Vrtec Kidričevo.

9.Odllok o zaključnem računu proračuna Občine Kidričevo za leto 1999 - prvo branje.

10.Predlogi komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

11.Odllok o priznanjih Občine Kidričevo - prvo branje.

Največ razprave je bilo seveda na potrditev krajevnih odborov, kjer smo prišli tudi do mnenja, da bo potrebno popraviti statut o območjih K.O..

Pomembna je tudi ugotovitev o posodobitvi streljšča v Apačah in pa to, da smo uspeli opraviti obe branji o zaključnem računu občine za leto 99, s pripombo, da bomo poslušali manjkajoča poročila posameznih odborov ali komisij že na naslednji seji.

Do naslednjega glasila prav lep pozdrav!

*Podžupan
Zvonimir Holc*

Krajevni odbor Kidričevo

V mesecu aprilu smo dobili novi Krajevni odbor v Kidričevem. Člani odbora so Anton Orter, Milena Purg, Srečko Svenšek, Boris Urbančič ter Stanko Hojnik, ki je tudi predsednik odbora v tem mandatu.

Za prvo nalogo si je odbor

zadal, narediti plan dela, s katerim bo delo odbora boljše in učinkovitejše. Krajski Kidričevci ste pozvani, da s svojimi predlogi in iniciativami sodelujete pri oblikovanju plana dela Krajevnega odbora Kidričevo.

Le z vašo pomočjo lahko uresničimo zadane cilje. Svoje pred-

loge lahko v pisni obliki podate pri članih odbora ali neposredno na sedež občine.

Pričakujemo vaš odziv in sodelovanje za boljši jutri.

*Predsednik KO
Stanko Hojnik*

Finančne vzpodbude za kmetijska gospodarstva v letu 2000

V Uradnem listu RS številka 27 z dne 28.3.2000 je bila objavljena Uredba o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 2000.

Za uveljavljanje subvencij potrebujete kmetijsko gospodarstvo izpolnjen osnovni obrazec o kmetijskem gospodarstvu in pripadajoče zahteve za neposredna plačila na površino, za rejo krav dojilj in drobnice, kobil.

Obrazce in pripadajoče zahteve dobite pri Kmetijski svetovalni službi na Ptuj - Obdravskem zavodu za veterinarstvo in živinorejo Ptuj in v trgovinah kmetijskih zadrug.

Izpolnjene obrazce morate do 3.5.2000 poslati na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehra-

no RS, Dunajska 56-58, 1000 Ljubljana.

Za izpolnjevanje obrazcev vam bo na voljo pomoč strokovne službe, za kar morate pripraviti 1500 SIT in sledečo dokumentacijo:

- Posesni list (ali kopijo posestnega lista) za vsa lastna kmetijska zemljišča, ki jih kmetija obdeluje, za zemljišča v zakupu pa najemno pogodbo, iz katere so razvidne parcelne številke, velikost in raba zemljišča (ni potrebna notarska overitev).

- Kopije katastrskih načrtov (skice oziroma mapne kopije) za vsa kmetijska zemljišča, ki jih kmetija obdeluje, tudi za zemljišča v najemu.

- MID identifikacijsko številko kmetije, ki ste jo dobili od Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano po pošti. V kolikor v preteklem letu niste uveljavljali nobene premije oziro-

ma podpore, vam bo Ministrstvo MID določilo po letošnji vlogi.

- Davčno številko, EMŠO nosilca kmetije in EMŠO ter davčno številko vseh polnoletnih članov na kmetiji.

- Številko žiro računa nosilca kmetije.

- Potrdilo o označitvi oziroma številčenju živali (za premije za živali - krave dojilje).

- Za uveljavljanje podpore integrirani pridelavi sadja je potrebno imeti potrdilo o vključitvi sadovnjaka v program SIPS ter MID sadovnjaka.

- Za uveljavljanje podpore preprečevanju erozije vinogradov je potrebno imeti kopijo vpisa v register pridelovalcev grozdja in vina ter MID vinograda.

Za kmetijsko svetovalno službo

Ptuj

Milan Unuk

EKO humanitarna akcija

"Tekstil - usnje 2000"
Pilotni projekt v občini Kidričevo

1. Poročilo o poteku poizkusne akcije zbiranja oblačil in obutve

Pilotni projekt je potekal na podlagi dogovora med Koordinacijskim odborom Eko humanitarne akcije "tekstil - usnje 2000", ki je letos dobil slogan: Pospravite omare! ODDAJTE ODVEČNA OBLAČILA IN OBUTEV, in županom občine Kidričevo, g. Alojzemu Šprahom s strokovno sodelavko go. Zdenko Frank. V času priprav za izvajanje je o akciji razpravljala tudi pristojni odbor občinskega sveta in z akcijo soglašal.

Pilotni projekt je izveden v času

med 12. in 21. aprilom na območju naselij Kidričevo in Njiverce ter je zajel 650 gospodinjstev.

Postopek:

1. Z direktorjem družbe "Čisto mesto d.o.o. PTUJ" g. Andrejem Koterjem je dosežen dogovor za nabavo potrebne količine 140 lit. vreč v dveh barvah (bela in siva) in zagotovilo, da bo glede na kratek čas za izvedbo dal na razpolago vozilo podjetja in enega izvajalca javnih del za čas pobiranja vreč dne 18. aprila z odvozom v skladišče Karitasa in v center za ravnanje z odpadki Ptuj za odpadni del zbranega materiala (sive vreče).

2. Z ravnateljem Osnovne šole Borisa Kidriča Kidričevo g.

Brankom Tonejcem je dogovorjeno, da bodo z učenci in učiteljicami ter učitelji poskrbeli, da bodo vreče zložene v komplet in z obvestili dostavljene v nabiralnike vsem gospodinjstvom na območju pilotnega projekta.

3. Strokovna služba občine se je odločila, da bodo obvestila razmnožili sami in s tem zmanjšali stroške tiskanja obvestil in plakatov.

4. Vsa dela in dogovori so bili pravočasno izvedeni in tako je na dan 18.4.2000 ekipa z vozilom mazda pobrala 92 belih in 87 sivih vreč. S tehtanjem smo ugotovili, da je bilo zbranih 1.570 kg materiala. Vseh 92 vreč je bilo prepeljanih v skladišče Karitasa na Ptuj in 87 sivih vreč na CERO

Ptuj.

5. Dne 25.4.2000 je bilo 15 belih vreč prepeljanih na jurjevo akcijo "Podajmo roko - delimo, kar smo zbrali".

6. V pilotovem projektu so sedelovali: Občina Kidričevo, Mestna občina Ptuj, Čisto mesto Ptuj, RK območni odbor Ptuj, Karitas Ptuj, OŠ Borisa Kidriča Kidričevo, Republiški zavod za zaposlovanje - izpostava Ptuj, Animacija Ptuj in Revital Kidričevo.

Vsem se v imenu koordinacijskega odbora iskreno zahvaljujem.

*Za koordinacijski
odbor akcije
Matevž Cestnik*

Humanitarna akcija na jurjevo v Ptuj

Pod naslovom **PODAJ ROKO - DELIMO, KAR SMO ZBRALI** je bila 25. aprila organizirana brezplačna delitev dela zbranih oblačil iz pilotnega projekta in oblačil iz skladišča Karitasa Ptuj.

Na desetih stojnicah male humanitarne tržnice pred ptujskim gledališčem je bilo živahno že od 7. ure. Dijakinje ekonomske srednje šole Ptuj in članice Karitasa z vodjem patrom

Marjanom Marceljem so pomagale izbrati raznovrstna oblačila, med njimi je bilo mnogo še povsem novih oblačil, ljudem, ki so prišli po oblačila za svoje potrebe. Razdeljenih je bilo skoraj 2000 kosov.

V nabiralnika prostovoljnih prispevkov so mimoidoči dajali prispevke, zbranih je bilo 10.240 SIT, polovico zneska je prevzel Rdeči križ in drugo polovico v višini 5.120 SIT Karitas.

V tej akciji, ki je bila namenjena kot pomoč ljudem v stiski, so sodelovali v organizaciji in izvedbi še: Komunala Ptuj, Turistično društvo Ptuj, Čisto mesto Ptuj in iniciativa MOST Ptuj.

Ob zaključku akcije so se zavzeli, da bi takšen način delitve bil večkrat organiziran na raznih lokacijah oz. v občinah.

Matevž Cestnik

Usposobili tehnične enote CZ občine Kidričevo

Od ustanovitve Štaba Civilne zaštite občine Kidričevo v letu 1995 je ta vsako leto namenil sredstva za usposabljanje enot CZ in za njihovo opremljanje.

V letu 1996 je bilo usposabljanje ekipe RBK zaštite in članov štaba CZ na lgu, v letu 1997 smo izvedli usposabljanje ekip prve

medicinske pomoči v Kidričevem, v letu 1998 in v letu 1999 so bila sredstva namenjena za opremljanje enot, v letu 2000 pa smo usposobili tehnične enote CZ. Tako imamo v občini Kidričevo usposobljenih že polovico pripadnikov CZ. Ekipa prve pomoči se uspešno udeležuje tudi regijskega pre-

verjanja usposobljenosti ekip. Tako je ekipa iz občine Kidričevo v letu 1998 zasedla tretje mesto.

V času od 24. do 28. februarja letošnjega leta je bilo usposabljanje tehničnih enot CZ, ki ga je uspešno izvedla Animacija iz Ptuja in je potekalo v dveh delih. Teoretični del smo izvedli v klubu

občanov v Lovrencu na Dr. polju, praktični del pa na poligonu na Igu. Za izvedbo usposabljanja je štab CZ namenil 1.017.450,00 SIT, pripadnike enote pa smo tudi opremili z osebno opremo, ki jo potrebujejo za reševanje.

Usposabljanja se je udeležilo 13. pripadnikov, ki so ga tudi uspešno zaključili.

Znanje, ki so ga pridobili, bodo lahko uspešno koristili pri morebitnih elementarnih nesrečah.

Anton Leskovar

*Ko dan se zaznava,
danica priplava,
se sliši zvonjenje
čez hribe, čez plan.*

*Zvonovi, zvonite,
na delo budite,
ker naše življenje
le kratek je dan.*

*Kdor hoče živeti
in srečo imeti,
naj dela vasele,
pa poje naj vmes.
(narodna)*

Foto: Anita Čelan

Največji delavski praznik - 1.maj

Krajevni odbor naselja Kidričevo pa je na pobudo Občine Kidričevo praznoval in postavil prvomajsko drevo, ki smo ga v dopoldanskih urah lepo okrasili. Popoldan, 30.4.2000, ob pomoči voznika avtodvigala iz Taluma-a in g. Srečka Svenška pa slavnostno z vsemi čari ob 17. uri tudi dvignili.

Ob dvigu nam je zaigrala pihalna godba iz TALUM-a. Zbranim je izrekel dobrodošlico g. Marjan Nahberger, ki je povezoval program. Najprej je napovedal ljudske pevke "Druge pomladi" DU Kidričevo. Zapele so nam v vsej svoji vedrini in s šarmom. Po končanem petju nas je nagovoril župan g. Alojz Šprah.

Takoj za njim je napovedovalec povabil podpredsednico krajevnega odbora go. Mileno Purg, ki je krajane vljudno nagovorila, jim čestitala za praznik dela ter jih pozvala, da se še bolj množično udeležijo takšnih in

drugačnih prireditev.

Nato nam je gosp. Nataša Muršec, študentka slovenščine in geografije, zrecitirala tri svoje prečudovite pesmi. Za glasbo pa

sta poskrbela kantavtor Vito Mlinarič in Jani Jančec.

Po končanem kulturnem programu nas je napovedovalec povabil na kresovanje v Njiverce in nam obrazložil, da zaradi inšpekcijskih služb ni bilo mogoče izpeljati kresa v samem naselju.

Tako smo zaključili program, praznovanje pa se je zavleklo do jutranjih ur ob igranju budnice pihalnega orkestra TALUM iz Kidričevega.

Kot članica in podpredsednica Krajevnega odbora se zahvaljujem gospodu županu, nastopajočim, sodelujočim in še posebej tistim, ki so pomagali pri pripravi prireditve. Predvsem pa se zahvaljujem ge. Marti Pinterič za nesebično in neumorno pomoč.

Sama pa sem drugi dan na sam praznik s svojo planinsko ekipo obiskala Lisco ter si v bližini cerkvice ogledala botanični vrt s prečudovitimi rožami encijani.

*Vaša krajanka
Milena PURG*

Ob 8. marcu - mednarodnem dnevu žensk

Dan žensk smo začeli praznovati po drugi svetovni vojni v spomin na velike ženske demonstracije v Ameriki leta 1909. Praznik so po predlogu Klare Zetkin potrdili v Københavnu. Že takrat so se zavemale za večje pravice žensk na vseh področjih dela in življenja.

Aktiv žensk Kidričevo že tretje leto zapovrstjo prireja kulturno prireditev ob praznovanju 8. marca - mednarodnega dneva žensk.

Tako smo obeležile praznovanje prav na ta dan v dvorani PAN v Kidričevem. Z veseljem lahko napišem, da nas je bilo skupaj z nastopajočimi polna dvorana, zakar smo organizatorke hvaležne vsem, ki so se v takšnem številu udeležile prireditve, s tem nam dajejo pogum za nadaljnje delo. Ženskam smo ob prihodu v dvorano podelile zloženko s čestitko: "Vsem ženskam, ki zavestno uveljavljate enakost

med ljudmi, iskreno čestitamo ob 8. marcu - mednarodnem prazniku".

V zloženci smo zapisale tudi program. Nastopali so:

VVZ Vrtec Kidričevo in Cirkovce, OŠ Kidričevo - nižja stopnja, sprejele smo tudi čestitko podžupana g. Zvonimirja Holca, Vito Mlinarič - kantavtor, pesnice Antonija Krajnc, ljudske pevke

"Druge pomladi" DU Kidričevo, Mo PZ Talum Kidričevo in pihalni orkester mladih iz Kidričevega.

Naše druženje je bilo pestro in kulturno obarvano. Ob koncu smo podelile rožice in se zahvalile vsem tistim, ki so pripomogli, da je praznovanje v Kidričevem uspelo.

Marta Pinterič

Materinski dan v Cirkovcah

Slovenska ljudska stranka in društvo podeželskih žena in deklet sta kot organizatorja v soboto, 25.3.2000, v Domu krajanov v Cirkovcah počastila materinski dan. Proslava je bila namenjena vsem občankam in občanom občine Kidričevo, ob tej priložnosti pa smo jim hoteli pokazati že skoraj pozabljen film Slovo od neveste, ki je bil posnet na območju nekdanje krajevne skupnosti Cirkovce. V njem so igrali žene, možje, fantje in dekleta s tega območja.

Osnovna šola Cirkovce je skupaj s Prosvetnim društvom Cirkovce pripravila prijeten kulturni program, ki je bil v znamenju pesmi in plesa. Člani pevskega zbora Osnovne šole Cirkovce so se predstavili kot odlični solisti,

saj so zapeli nekaj zahtevnih izvedb ljudskih pesmi. Ob njih smo uživali še v lahkotnejših skladbicah, ki so opevale mame in babice, pripravile pa so jih učenske drugega razreda. Seveda pa so šolski del kulturnega programa s kratkimi uprizoritvami dopolnili učenci 3. razreda z igrico Babica ter učenci 4. razreda z igrico Punčka.

Gordana Pernek iz Kidričevega je zapela nadvse prijetno pesmico o mami, ki jo je napisala sama. S svojimi pesmimi in igranjem na ljudske instrumente so se spomnile mam in vseh žena tudi ljudske pevke, njihov praznik pa so počastili tudi ljudski pevci iz Cirkovc. Prvič se je v novi zasedbi našemu občinstvu predstavil mešani pevski zbor Prosvetnega

društva Cirkovce pod vodstvom zborovodje Danila Jeze.

Kulturni program so zaključili folkloristi Osnovne šole Cirkovce s plesom, ki so ga poimenovali Koline in z njim dodobra navdušili gledalce. Celoten program je koordinirala in povezovala Ivanka Korez. Kot organizator in seveda tudi gledalec bi se rad zahvalil odlično pripravljene mu programu v izvedbi Osnovne šole Cirkovce in Prosvetnemu društvu Cirkovce. Ugotovitev skoraj vseh navzočih je bila, da v naši občini na žalost primanjkuje prireditev, kot je bila ta. To so potrdili tudi vsi prisotni, ki so dvorano napolnili res do zadnjega kotička. Vsem skupaj še enkrat hvala.

Milan Unuk

Ustanovni občni zbor Društva žensk Kidričevega

Foto: Martin Ozmec

V sredo, 12. aprila 2000, se je v jedilnici restavracije PAN v Kidričevem zbralo 42 žensk na pobudo članice občinskega sveta na ustanovnem občnem zboru in ustanovilo Društvo žensk Kidričevo.

Prijeten ženski večer so v uvodu popestrile ljudske pevke "Druge pomladi" DU Kidričevo. Po predstavitvi namena in po izvolitvi organov Društva smo za predsednico soglasno izvolile pobudnico za ustanovitev društva Marto Pinterič. Izvolile smo tudi upravni in nadzorni odbor ter druge organe društva. Sprejele smo tudi društvena pravila in se dogovorile o letošnjih aktivnostih. Že v mesecu maju načrtujemo gledališko predstavo, v kratkem naj bi predstavile brošuro, ki jo

pripravlja občanka iz Njiverc, organizirale bomo modno revijo oblačil in priček, organizirale

ekskurzije in pripravile razna strokovna predavanja.

Dogovorile smo se, da bo članarina za leto 2000 le 500 tolarjev, kar naj bi zadostovalo za izdatke za registracijo in zagon društvene dejavnosti. Prihodnje leto pa bo članarina 100 tolarjev. Med tem časom smo imele že prvo redno sejo in se dogovorile, da se bomo družile vsak prvi četrtek v mesecu. Pripravljamo pa se na lutkovno igrice, ki bi jo rade poklonile našim najmlajšim v občini.

Ob zaključku ustanovnega občnega zbora je za popestritev večera poskrbel mladi kantavtor iz Kidričevega Viti Mlinarič.

Predsednica
Marta Pinterič

Foto: Martin Ozmec

*Čo bi jaz vedela,
kje je moj ljubi,
jaz bi mu kupila
sama za svoje.
hlače jelenove
s žido postopane,
da bi jih nosil fantič moj.*

*Čo bi jaz vedela,
kje je moj ljubi,
jaz bi mu kupila
sama za svoje.
lajbelček žameten,
da bi bil pameten,
da bi ga nosil fantič moj.*

*Čo bi jaz vedela,
kje je moj ljubi,
jaz bi mu kupila
sama za svoje.
rincico zlato,
kap'co kosmato,
da bi jo nosil fantič moj.
(naradba)*

Občni zbor Društva invalidov Majšperk - Kidričevo

Leto hitro je minilo, pomlad v deželo je zvalilo, a Društvo invalidov spet svoj občni zbor je priredilo. Mnogo članov se ga je udeležilo, saj vsi radi slišali bi poročilo, kaj se med letom je godilo. Za vsakega nekaj je bilo, na izlet in rekreacijo se je šlo, a za bolne je bilo težko, čeprav z nami radi bi bili, pa bolezen jih pesti. Zato smo odločili se, da ob novem letu z obiskom obdarimo vse. Na sejah smo vedno se pogovorili, s čim bi svoje člane razveselili ter jim čas življenja težkega popestrili. Vsak svoj predlog je podal, a najboljši v programu je ostal. Vsem nam je v veselje, če izpolnjene so vsaj male želje.

S takšnimi uvodnimi besedami tajnice Društva invalidov Majšperk- Kidričevo ge. Valburge Beranič se je pričel v soboto, 18.3.2000, v dvorani TVI Majšperk občni zbor.

DI Majšperk- Kidričevo so ustanovili leta 1995, do takrat pa je delovalo v okviru DI v Ptuj. V svojih poročilih so zapisali, da šteje društvo 433 članov, ki ga uspešno vodi predsednik Jože Rober. Poročilo so skrbno pripravili in tudi varčno realizirali. Plan društva za leto 2000 je precej široko zastavljen, kar je potreba in želja invalidov po druženju in rekreaciji, še posebno tistih, ki so osamljeni in drugačni. Vse to pa je povezano ne samo z dobro voljo in prostovoljnimi delom, ampak tudi s fizičnimi sredstvi, v upanju, da bodo naleteli na dobre razumevajoče ljudi iz lokalne skupnosti v obeh občinah.

Plan srečanj, izletov in letovanj v leto 2000 so soglasno sprejeli. Po poročilih razprav ni bilo, vendar so člani občnega zbora bili zelo veseli pozdravnih in spodbudnih besed predsednika

društva upokojencev Majšperk, članice Upravnega odbora ZDI Slovenije ge. Jelke Firbas, ki je tudi predsednica društva invalidov v Lenartu in kot se radi pohvalijo, je bila tudi njihova mentorica. DI Majšperk - Kidričevo sem pozdravila in jim zaželela uspešno delo tudi v svojem imenu.

Najbolj razveseljivo nadaljevanje druženja invalidov pa je popestril zelo mlad ansambel "Plave zvezde" iz Ptujske gore, ki se je pred kratkim tudi ustanovil. Za gostinske storitve pa je poskrbel "Perutninček" iz Ptuja.

Samo besedo si želim ob koncu napisati :

Bilo je čudovito, da so se invalidi zbrali, med seboj se posvetovali, pogovorili, čustva svoja si delili, prijatelji ostali ter na zdravje nekaj kapljic spili.

Marta Pinterič

Foto: Anita Čelan

Zaključek bralne značke

Na Osnovni šoli Cirkovce že vrsto let izvajamo bralno značko, v katero so vključeni učenci od 1. do 8. razreda. To je ena najbolj množičnih oblik prostovoljnih dejavnosti na šoli in je pomembno kulturno in vzgojno gibanje za razvoj bralnih navad in bralne kulture med ljudmi.

Ker pa vemo, da motivacija za

branje v današnji družbi vse bolj upada, se na naši šoli trudimo, da bi v to dejavnost vključili čim več otrok. Da pa bi bili pri tem uspešni, moramo otroke za njihovo delo tudi primerno nagraditi. Pri bralni znački je to prav gotovo obisk kulturnega ustvarjalca.

V letošnjem šolskem letu smo na našo šolo povabili pesnico in

pisateljico Nežo Maurer in hčerko Evo Maurer Škofič, režiserko in cirkuško artistko, ki sta nas obiskali v petek, 14. aprila 2000.

Avtorici sta predstavili dve generaciji in se vsaka s svojo umetniško močjo skušali čim bolj približati poslušalcem. Neža je na doživet in prijeten način pripovedovala svoje pesmi, katerih soustvarjalci so bili otroci. Eva pa je v vlogi klovnese s svojimi artističnimi točkami še posebej navdušila. Z živahno predstavo, v kateri smo sodelovali tudi učitelji in učenci, je ustvarila prijetno in sproščeno vzdušje.

Prav gotovo so ta dan "bralni značkarji" doživeli prijetno urico, ki jim bo spodbuda, da bodo še nadalje radi posegali po knjigah in si z njimi bogatili ne samo jezik, ampak tudi življenje.

*Knjižničarka
Ivanka Korez*

Počitniške delavnice

Učencem Osnovne šole Cirkovce smo ponudili v času zimskih počitnic od 21. do 25. februarja kar nekaj počitniških delavnic. Izvedli smo tiste, za katere so učenci pokazali dovolj interesa. Le-te so bile: računalniška delavnica, likovna delavnica, športno sprostitvene igre in športna delavnica. Športno sprostitvene igre so bile v sredo in zanje je bilo tudi največ zanimanja.

Začele so se ob devetih, ko je učiteljica Polona Dolenc pripravila že vse potrebne rekvizite za vadbo. Začeli smo z zanimivimi tekalnimi igrami, nato v krogu iskali obesek, levi copat, sukali krožnik... V nadaljevanju smo se žogali in tekmovali v štafetnih igrah. Razdelili smo se v tri skupine. Pomerili smo se v teku s

časopisom, s krompirjem, skakanju v vrečah, zadevanju žoge v cilj, v potujoči žogi in nenazadnje še v tipajoči kači.

Igre so bile zanimive in pester, tako smo kar hitro ugotovili, da je čas minil, še preden smo to pričakovali. Menimo, da smo pri-

jetno preživeli počitniški dopoldan v šolski telovadnici, saj je ur telesne vzgoje pri pouku za učence vedno premalo. To praznino smo sedaj vsaj delno zapolnili, pa čeprav v počitnicah.

Marija Jurtela, Polona Dolenc

Učenci so povedali

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Ko smo imeli zavezane oči in smo morali tipati vrvi, da smo prišli na cilj. (Mateja, 2.r.)

Dan in noč. (Nino, 4.r.)

Ko sem moral nositi knjigo. (Peter, 4.r.)

Tekmovalne igre. (Nina, 5.r.)

Jakec, kje si. (Miha, 4.r.)

Kaj se ti je najbolj vtisnilo v spomin?

Ko smo bili drugi. (Nadja, 2.r.)

Ko smo igrali igro Jakec, kje si. (Tadej, 4.r.)

Ko smo sledili vrvi z zavezanimi očmi. (Brigita, 5.r.)

Ali si kaj pogrešal-a?

Nogomet. (Dominik, 4.r.)

Pogrešal sem igro med dvema ognjema. (Denis, 3.r.)

Nič. (Katja, 5.r.)

Hvala za tako lepe igre. (Dijana, 5.r.)

Vsi učenci, razen enega, ki je ocenil igre s prav dobro oceno, so prisodili športnim igram med počitnicami odlično oceno.

Kolpa in kanu

Letošnjo šolo v naravo smo učenci sedmega razreda preživeli v Fari na Dolenjskem, kjer smo preživeli pet kratkih poučnih dni. Učili smo se o prvi pomoči, se ukvarjali z različnimi športi, hodili na pohode in se vsestransko zabavali. Najbolj pa se mi je vtisnila v spomin vožnja s kanujem.

Bil je lep sončen dan, kot bi ga sami naročili. Zbudilo me je glasno pogovarjanje sošolk, da bomo danes odšli na Kolpo s kanuji. Kljub svoji zaspanosti sem hitro skočila iz postelje, se oblekla in hitro prisluhnila napetemu pogovoru. Čeprav sošolkam sprva nisem verjela, so mi to negotovost kmalu potrdili učitelji, ko so nas učili o prvi pomoči. Bila sem zelo vesela, saj sem si že dolgo želela vožnje s kanujem.

Preden smo odšli na Kolpo, smo po skupinah morali še nekaj storiti. Najprej smo se zbrali v

učilnici, kjer so nam učitelji razložili, kaj moramo storiti. Naša naloga je bila, da pred vožnjo po Kolpi vsaka skupina postavi svoje taborišče s tabornim ognjem, šele nato gre veslat po Kolpi. Hitro smo opravili s taborišči in se pripravili na veslanje. Najprej smo si nadeli rešilne jopiče in čelade. Tisti, ki pa je hotel, je dobil veslo.

"Tako, zdaj sem pa na vrsti", sem si dejala. Brez strahu sem vsa opremljena stopila v kanu in zasedla svoje mesto v kanuju. Zaradi varnosti vseh nas sta bila dva kanuja privezana skupaj, v vsakem izmed njih pa je bil po en učitelj, ki veslanje s kanuji dobro obvlada.

Na učiteljev znak smo se obrnili od obrežja in zaveslali proti toku. Voda je pljuskala visoko ob kanalu in nas močila s svojo ledeno mrzlo odejo. Veslali smo z vso močjo, da so nas počasi začele boleti roke. Da bi nam šlo lažje, smo se dogovorili, da bomo za vsak zamah dejali HOP. Bilo je lažje. Po dolgem veslanju smo se zamenjali, tako da so lahko ves-

lali tudi drugi, ki so sedeli na notranji strani kanuja. Zdaj je prišel najboljši del. Obrnili smo se in odveslali s tokom. Najboljše pri tem pa je bilo, da nam ni treba veliko veslati, ker nas je tok nesel kar sam.

To je bil res pravi užitek. Ker pa smo imeli možnost, da se še enkrat popeljemo po tej razburkani Kolpi in ker je bil ravno en prostor še prost, sem se popeljala še enkrat. Tudi tokrat je bilo zelo lepo. Vendar čas je pretekel in morali smo pospraviti našo opremo in se odpraviti v dom na kosilo. Vsi mokri od vode smo se skozi gozdček odpravili proti domu.

Te razburkane vožnje po Kolpi ne bom nikoli pizabila, če pa jo slučajno bom, bom pogledala sliko, ko so me slikali na kanuju in v žilah bom začutila adrenalin, ki sem ga čutila pri vožnji na kanuju. To morate poizkusiti!

Tina Kajzer, 7. a,
OŠ Cirkovce

Viseči most

Spet je minila noč in spet je jutro. Zajtrk in telovadba sta že mimo. Zbrali smo se v učilnici in se dogovorili za pohod ob Kolpi. Minilo je pol ure, da smo se odpravili.

Hodili smo pomešani med seboj. Vendar bi morali biti skupaj po skupinah in delati naloge. Jaz sem imela kompas in vsakih deset minut sem izmerila azimut. Ves čas nas je pot vodila ob reki Kolpi. Ah, Kolpa! Kako lepa in čista je ta reka. Najraje bi skočila vanjo. Njeni valovi in njena čista globina sta me vabili. Prva skušnjava. Če bi bilo bolj toplo, bi pomohila noge vanjo. Skoraj sem mislila uresničiti misli, ko me je prebudil dotik sošolke. Rekla mi je: "Izmeri azimut." Vsa zmedena sem pograbila kompas in

zmerila, kar mi je bilo naročeno. Kazalec je pokazal 143° proti severu. Zaupala sem občutku in odšla po poti, ki nam jo je določil azimut.

Še naprej sem opazovala to prelepo pokrajino. Obzorje so krasile številne rože in drevesa, ki so počasi že ozelenela. Spet bi sanjala, če me ne bi zmotila veja na poti. Ker je nisem takoj opazila, sem okrasila umazana tla. Hvala bogu, skoraj nihče me ni opazil, ker sem se hitro pobrala. Vsi so začeli nekaj govoriti. Najprej sem pomislila, da govorijo o mojem padcu. Vendar so razpravljali o mostu pred nami. Malo sem se ustavila in ga pogledala. Vendar se nisem obotavljala, ker je bila za mano še dolga vrsta prijateljev. Kolona je zavila na desno proti mostu. Srce mi je začelo hitreje biti, ko sem videla, da gremo na most. Naokrog se je razlegalo kričanje. Kričali smo od strahu. Sama sem

kričala od veselja in užitka. Od veselja zato, ker sem zmeraj ljubila nevarnost. Užitek pa mi je bil majati most levo in desno. In v užitek mi je bilo gledati nekatere, kako se tresejo in ne vedo, kaj bi od strahu.

Spet me je premamil pogled navzdol. Med kamni široke struge se je vila kristalno čista Kolpa. Penila se je, ker se je zaletavala ob kamne. In voda je škropila naokrog. Ko smo prišli do sredine mostu, smo odšli nazaj, ker je bila čez reko že Hrvaška.

Z mostu smo prišli rdeči kot raki. Nekateri so bili rdeči od strahu in si še niso opomogli, drugi pa od veselja in smeha.

V dom smo se vrnili po drugi poti. Ko smo prišli do doma, smo bili že lačni. Šli smo h kosilu. Kaj je bilo po kosilu, pa ne vem.

*Marcela Krničar,
7. a, OŠ Cirkovce*

Mnenja učencev 7. razreda OŠ Cirkovce, ki so se vrnili iz Fare, kjer so bili v šoli v naravi

Ta teden se mi je vtisnil v spomin. Mislim, če bi se osnove prve pomoči učili v šoli, ne bi bilo učenje tako zabavno.

Vsem šolam bi svetovala, da se njihovi učenci 7. razredov odpravijo v Faro.

Natalija Draškovič

Bilo mi je zelo všeč. Všeč so mi bili tudi učitelji in učenci iz Rovt. Imeli smo tudi dobro zabavo, ki je bila v četrtek.

Denis Peršuh

Najbolj so se mi v spomin vtisnile lisjakove igre. Bilo je nepozabno.

Primož Medved

Bilo je vredno. Rada bi še šla tja, zato ker smo se veliko naučili in spoznali veliko prijateljev. Bilo je nepozabno.

Barbara Fideršek

Jaz sem zadovoljen s šolo v naravi. Najbolj se bom

spominjal lokostrelstva, kanuiranja in tudi lisjakovih iger.

Silvo Peršoh

Bilo je zelo v redu. Vsak dan smo se naučili kaj novega. Jaz bi še kar en teden ostal tam.

Marko Pernat

Ta šola v naravi mi je bila všeč. Naučili smo se osnove prve pomoči. Učitelji so bili zelo vredni. Tam bi morali ostati še več dni.

Marko Gorjup

Najprej nisem vedel, da bomo prišli v tak lep dom. Ko sem stopil skozi vhodna vrata, sem se začudil, kako je lepo. Če bi še lahko šel, bi šel še enkrat.

Leo Petje

V Fari mi je bilo zelo lepo. Še posebej všeč mi je bilo reševanje nalog, ki je bilo zadnji dan. Pa to še ni vse...

Peter Kmetec

V šoli v naravi je bilo super in nepozabno. V spominu mi bodo ostali šaljivi in prijazni učitelji in vse, kar smo doživeli lepega. Še večkrat bi obiskali Fari, ker je bilo nepozabno.

Klavdija Vindiš

Šola v naravi se mi bo, oziroma se mi je že, vtisnila v spomin. Novi prijatelji, preživetje v naravi in prva pomoč me bo spremljalo skozi življenje. Učitelji v Fari so name naredili močan vtis.

Denis Robar

Veliko je bilo novih stvari. Za nekatere sem že slišal, za druge ne. V življenju je vselej nekaj novega, na kar se je treba navaditi. V šoli v naravi sem užival, saj sem za teden dni zapustil "šolske" klopi.

Tomaž Potočnik

Naučila sem se veliko novega. V spomin so se mi vtisnile Lisjakove igre, pohod do slapa Nežica..., še posebej pa ples. Žal je vse zelo hitro minilo.

Maja Brotsnajder

Mislim, da je zelo dobro, da smo se lahko preizkusili v novih športih. Zdi pa se mi, da bi se v skupine in v sobe lahko razdelili sami.

Simona Medved

Letošnja šola v naravi je bila izredno zanimiva pa tudi poučna. Športne aktivnosti mi bodo ostale v spominu, ker so bile nevsakdanje, a pester. Počutila sem se varno, le pri kanuiranju sem na začetku premišljevala o mogočni hladni kopeli na prostem. Zame so bile to čisto "taprave" petdnevne počitnice.

Sonja Pišek

V šoli v naravi je bilo resnično lepo. Ni mi žal, da sem se udeležila in z veseljem bi to ponovila. Seveda s sošolci in sošolkami ter učenci OŠ Rovte. Veliko sem se naučila. Hvala učiteljem, ki so to omogočili.

Tanja Frangež

Z eno samo besedo bi lahko rekla, da je bilo super! Čeprav je bilo kratko in je vse skupaj hitro minilo, lahko povem, da je bilo toliko lepega, da bo še dolgo ohranjeno v mojem spominu.

Anita Frangež

Tam sem se počutila zelo dobro in se naučila veliko novega. Spoznala sem tudi nove prijateljice in prijatelje. Najbolj pa me je razočaralo to, da smo se morali posloviti. Drugače je bilo super!

Nuša Jevšovar

V šoli v naravi mi je bilo sprva tečno, vendar sem si že po nekaj urah premislila. Vsega, kar sem

videla, slišala ali novega spoznala, ne bom pozabila. Naučila sem se veliko novih stvari, ki so pomembne v vsakdanjem življenju. Skratka..., bilo je nepozabno, super. Vsaj zame.

Marcela Krničar

Bilo je enkratno in nepozabno. Spoznala sem nove prijateljice in prijatelje. Zelo sem se zabavala in se naučila veliko novega. Teh nekaj dni je minilo zelo hitro in želela sem si, da bi bili tam vsaj še en teden.

Nina Drevenšek

Bilo je zanimivo. Streljali smo z lokom, plezali po plezalni steni in kanuirali po reki Kolpi. Zadnji dan smo imeli Lisjakove igre. Pokazali smo morali, kaj smo se naučili v tem tednu.

Igor Novak

Le kaj je še sploh lepšega od preživetega tedna tam, ob kristalno čisti reki Kolpi in neokrnjeni pokrajini. Brez budnih oči staršev smo preživeli krasen teden, poln znanja, pohodov in opazovanja čudovite narave.

Tadeja Frangeš

Preživel sem že dve šoli v naravi, a nobena se ne more primerjati s to. To so bili najverjetneje najlepši trenutki tega leta.

David Žerak

V šoli v naravi mi je bilo vseč, saj sem se naučil veliko novih stvari: zakuriti ogenj, postaviti bivač, vezati vozle. Všeč mi je bilo, da smo tečaj prve pomoči imeli v naravi in ne le ob zvezkih in knjigah v razredu.

Alen Kacjan

Najmočnejše vtise je name naredilo kanuiranje ter plezanje po umetni steni. Ni mi pa bilo všeč to, da smo morali zjutraj vstati že ob sedmih, saj je bilo zvečer zelo težko zaspiti, še težje pa se zbuditi tako zgodaj.

Mateja Krajnc

Imela sem se lepo, saj sem spoznala nove prijateljice in nove prijatelje iz Rovt. V spomin se mi je vtisnil četrtrek, ko smo imeli zadnji ples z "Rovtarji". Ni pa mi bilo všeč, da smo morali hitro vstati.

Tina Baumkircher

Veliko novega sem se naučila, spoznala nove prijatelje, najbolje pa spoznala tudi svoje sošolke in sošolce. Te šole v naravi verjetno ne bom nikoli pozabila, saj sem ravno tukaj dobila veliko novih vtisov in spoznanj, ki se jih bom spominjala.

Tina Kajzer

V Ljubljani je začela izhajati Mladina.

8. 1. 1943

Blizu Osankarice je bil uničen Pohorski bataljon.

28. 2. 1943

Ustanovne skupine OF so podpisale dolomitsko izjavo.

26. 3. 1943

Partizani so v Jelenovem žlebu dosegli najpomembnejšo zmago nad italijansko vojsko.

13. 7. 1943

Ustanovljeni sta bili 14. in 15. partizanska divizija.

September 1943

Prostovoljna protikomunistična milica in vaške straže so štejele 6134 oboroženih oseb.

8. 9. 1943

Italija je kapitulirala.

Pesnik France Balantič (1921-1943), ubit med vojno in njegov rokopis

11. 9. 1943

Ustanovljen je bil Narodnoosvobodilni svet za Primorsko Slovenijo.

24. 9. 1943

Začelo je nastajati Slovensko domobranstvo.

1. - 3. 10. 1943

V Kočevju je zasedal zbor odposlancev slovenskega naroda.

3. 10. 1943

Ustanovljen je bil 7. korpus NOV.

23. 12. 1943

V soteski Pasice pri Novakih je začela delovati partizanska bolnišnica Franja.

19. - 20. 2. 1944

V Črnomlju je bilo 1. zasedanje Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta.

29. 10. 1944

Ustanovljen je bil Narodni odbor za Slovenijo.

21. 1. 1945

Narodni odbor za Slovenijo je sprejel odredbo o ustanovitvi Slovenske narodne vojske.

28. 4. - 3. 5. 1945

Partizani so osvobodili Trst.

April 1945

V Slovenskem domobranstvu je bilo okrog 13 000, v Gorenjski samozaščitni okrog 2500 in v Slovenskem narodnem varnostnem zboru okrog 2000 oboroženih oseb.

3. 5. 1945

Narodni odbor za Slovenijo je na Taboru (Ljubljana) imenoval Narodno vlado.

5. 5. 1945

V Ajdovščini je bila ustanovljena Narodna vlada Slovenije.

15. 5. 1945

Na slovenskem ozemlju so se končali vojaški spopadi.

16. 5. 1945

*Pot brez konca
Rešim tati besedo,
besedo v' slovo'
vidiš me radijikrat,
mene več k lebi ne bo.*

*Pokropi me s blagoslavljenim prdjem
da najdem vsa' konec poti
tati: jas pojdem duše iskat!
tati: hja, kjer jih ni.*

V Celovcu je bil izvoljen Pokrajinski narodnoosvobodilni odbor.

19. 5. 1945

Na zahtevo zaveznikov se je Jugoslovanska armada začela umikati s Koroške (junija iz Trsta in okolice).

27. 5. 1945

Poveljstvo britanskih enot je začelo s Koroške vračati pripadnike Slovenske narodne vojske.

Maj 1945

Ozemlje Slovenije je zapustilo okrog 20 000 Slovencev, od tega 6 000 civilistov, in okrog 25 000 pripadnikov nemške manjšine.

Maj, junij 1945

Na ozemlju Slovenije je bilo brez sodnih postopkov usmrčenih okrog 10 000 oseb slovenske narodnosti.

23. 8. 1945

Sprejet je bil zakon o agrarni reformi in kolonizaciji.

1945

Začelo je delovati Slovensko stalno gledališče Trst.

1945

V Murski Soboti je začela obratovati tekstilna tovarna Mura.

1945

V Begunjah na Gorenjskem je bilo ustanovljeno podjetje Elan.

20. 2. 1946

Slovenija je kot enota FLRJ dobila ime Ljudska republika Slovenija.

21. - 30. 8. 1946

V Ljubljani je potekal sodni proces proti Leonu Rupniku, Erwinu Rösenerju, Lovru Hacinu, Milku Vizjaku, Mihi Kreku in Gregoriju Rožmanu.

16. 1. 1947

Sprejeta je bila ustava Ljudske republike Slovenije.

10. 2. 1947

Jugoslavija je v Parizu podpisala mirovno pogodbo

1951

Ustanovljen je bil Slovenski oktet.

7. 5. 1952

V Ljubljani je začel izhajati verski list Družina.

1952 - 92

V Ljubljani so izhajali Naši razgledi (od 1992 Razgledi).

30. 1. 1953

Sprejet je bil ustavni zakon o politični in gospodarski ureditvi Ljudske republike Slovenije.

25. - 27. 4. 1953

OF se je na 4. kongresu preimenovala v Socialistično zvezo delovnega ljudstva.

30. 12. 1953

Borci Pohorskega bataljona oktobra 1943 na Pesku

z Italijo.

8. 3. 1947

Prvič so bile podeljene Prešernove nagrade.

28. 7. - 12. 8. 1947

V Ljubljani je potekal t. i. Nagodetov proces.

30. 12. 1947

Ustanovljena je bila Slovenska filharmonija.

26. 4. 1948

V Ljubljani je bil končan prvi t. i. Diehl-Oswaldov dachavski proces; do oktobra 1949 mu je sledilo še devet procesov proti nekdanjim taboriščnikom.

1948

V Ljubljani je bila odprta Mednarodna galerija.

28. 6. 1949

Ustanovljen je bil Narodni svet koroških Slovencev.

27. 6. 1950

V FLRJ je bilo uzakonjeno delavsko samoupravljanje.

V Celovcu je bila ustanovljena Krščanska kulturna zveza.

20. 2. 1954

V Buenos Airesu je bila ustanovljena Slovenska kulturna akcija.

1954

V Kidričevem je začela obratovati Tovarna glinice in aluminija.

28. 11. 1955

Jugoslavija je podpisala avstrijsko državno pogodbo.

1956

V Ljubljani je bilo ustanovljeno podjetje Viba film.

13. - 15. 1. 1958

V Trbovljah, Zagorju ob Savi in Hrastniku je stavkalo 4200 rudarjev.

11. 10. 1958

Začel se je redni program Televizije Ljubljana.

1958

Nacionalizirane so bile najemne zgradbe in gradbe-na zemljišča.

31. 3. 1961

V Sloveniji je živel 1 591 523 prebivalcev.

1961

Papež Janez XXIII. je ljubljansko škofijo povišal v nadškofijo.

24. 12. 1963

Letališče Brnik je bilo odprto za javni promet.

1964

Miroslav Cerar je postal olimpijski zmagovalec na konju z ročaji.

1966

Slovenski znanstveniki so opravili prvo kontrolirano jedrsko reakcijo.

1966

Organizirani so bili prvi Študijski dnevi v Dragi.

1966

V Mariboru je bilo prvo srečanje slovenskih dram-skih gledališč (od 1969 Borštnikovo srečanje).

20. 11. 1968

Ustanovljen je bil republiški štab za splošni ljudski odpor; nastajati je začela slovenska teritorialna obramba.

1968 - 70

Delovni teden je bil skrajšan na 42 ur.

31. 7. 1969

Začela se je t. i. cestna afer a.

1971

Ustanovljena je bila Skupnost za varstvo okolja.

4. 11. 1972

Razrešen je bil predsednik slovenskega izvršnega sveta Stane Kavčič.

28. 2. 1974

Sprejeta je bila nova slovenska ustava.

10. 11. 1975

Jugoslavija in Italija sta podpisali osimske spo-razume.

1. 12. 1975

V Ljubljani je bil odprt Univerzitetni klinični center.

6. 5. 1976

Posočje je prizadel močan potres.

1976

V avstralski zvezni državi Viktoriji je slovenščina postala enakopraven srednješolski učni predmet.

1978 - 82

V Ljubljani je bil zgrajen kulturni in kongresni cen-ter Cankarjev dom.

1980

V ZDA se je 126 643 prebivalcev opredelilo za Slovence.

19. 11. 1981

Ustanovljen je bil Znanstvenoraziskovalni center SAZU.

1981

V Krškem je začela poskusno obratovati jedrska

elektrarna.

1981

Razglašen je bil Triglavski narodni park.

1982

Izhajati je začela Nova revija.

1983

Nastopati je začela avantgardna skupina Neue slowenische Kunst.

1984

Jure Franko je na olimpijskih igrah osvojil srebrno medaljo v veleslalomu.

1986

Škocijanske jame so bile vpisane v seznam svetovne dediščine pri UNESCO.

18. 2. 1987

Izšla je 57. številka Nove revije s prispevki za slovenski nacionalni program.

9. 12. 1987

V Ljubljani so stavkali delavci Litostroja; sprejeli so pobudo za ustanovitev socialnodemokratske stranke.

12. 5. 1988

Ustanovljena je bila Slovenska kmečka zveza, prva politična stranka v Sloveniji po 2. svetovni vojni.

31. 5. 1988

Služba državne varnosti je aretirala tri novinarje ted-nika Mladina in podčastnika jugoslovanske armade.

3. 6. 1988

V Ljubljani je bil ustanovljen Odbor za varstvo človekovih pravic.

18. - 27. 7. 1988

Pred vojaškim sodiščem v Ljubljani je potekal t. i. proces proti četverici.

11. 1. 1989

Ustanovljena je bila Slovenska demokratična zveza.

16. 2. 1989

Ustanovljena je bila Socialdemokratska stranka.

10. 3. 1989

Ustanovljena je bila stranka Slovenskih krščanskih demokratov.

8. 5. 1989

Slovenska opozicija je javnosti predstavila Majniško deklaracijo 1989.

11. 6. 1989

Ustanovljena je bila stranka Zeleni Slovenije.

1. 12. 1989

Slovenska oblast je prepovedala velikosrbski miting v Ljubljani.

4. 12. 1989

Opozicijske stranke so se združile v Demokratično opozicijo Slovenije (DEMOS).

27. 12. 1989

Ustanovljena je bila Slovenska obrtniška stranka (pozneje Liberalna stranka).

20. - 22. 1. 1990

Na 14. kongresu Zveze komunistov Jugoslavije so slovenski komunisti izstopili iz te organizacije.

Februar 1990

Nastala je Liberalno demokratska stranka.

29. 3. 1990

Za himno Republike Slovenije je bila z zakonom razglašena 7. kitica Zdravljice Franceta Prešerna.

22. 4. 1990

Na večstrankarskih volitvah je zmagala demokratična opozicija.

8. 7. 1990

Na Kočevskem Rogu je bila simbolna pravna slovesnost.

23. 12. 1990

Na plebiscitu je 95% udeležencev glasovalo za samostojnost in neodvisnost Slovenije.

16. 3. 1991

Ustanovljena je bila Slovenska nacionalna stranka.

30. 5. 1991

Ustanovljena je bila Demokratična stranka upokojencev Slovenije (DeSUS).

25. 6. 1991

Razglašena je bila državna samostojnost Republike Slovenije.

26. 6. 1991

Začela se je desetdnevna vojna za Slovenijo.

27. - 28. 6. 1991

V Ljubljani je bilo ustanovno zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa.

27. - 28. 6. 1991

Na mejnem prehodu Holmec je potekal eden najhujših spopadov med osamosvojitveno vojno.

28. 6. 1991

Slovenske enote so na mejnem prehodu Rožna Dolina premagale zvezne sile.

4. 7. 1991

Začel se je umik zvezne vojske z brniškega letališča.

10. 7. 1991

Slovenska skupščina je sprejela brniško resolucijo.

7. 10. 1991

Slovenska skupščina je uvedla slovenski tolar.

8. 10. 1991

Prenehal je veljati moratorij za slovenske osamosvojitvene ukrepe.

10. 10. 1991

Ustanovljen je Olimpijski komite Slovenije.

25. 10. 1991

Slovenijo so zapustile zadnje enote zvezne vojske.

20. 11. 1991

Sprejet je bil zakon o denacionalizaciji.

23. 12. 1991

Sprejeta je bila ustava Republike Slovenije.

30. 12. 1991

Razpadla je Demokratična opozicija Slovenije (DEMOS).

1991

V Sloveniji je živel 1 965 986 prebivalcev.

13. 1. 1992

Vatikan je priznal samostojnost Slovenije.

15. 1. 1992

Večina članic Evropske skupnosti je priznala samostojnost Slovenije.

14. 2. 1992

Ruska federacija je priznala samostojnost Slovenije.

24. 3. 1992

Slovenija je postala članica Konference o evropski varnosti in sodelovanju.

7. 4. 1992

ZDA so priznale samostojnost Slovenije.

18. 6. 1992

Slovenija je postala članica Srednjeevropske pobude.

18. 11. 1992

Teološka fakulteta v Ljubljani je bila ponovno vključena v univerzo.

15. 1. 1993

Slovenija je postala članica Mednarodnega denarnega sklada.

29. 5. 1993

Nastala je Združena lista socialnih demokratov.

20. 12. 1994

Teritorialna obramba Slovenije je bila preoblikovana v Slovensko vojsko.

31. 3. 1995

Slovenija je postala članica Partnerstva za mir.

30. 7. 1995

Slovenija je postala članica Svetovne trgovinske organizacije.

25. 11. 1995

Slovenija je podpisala Srednjeevropski sporazum o prosti trgovini (CEFTA).

17. - 19. 5. 1996

Papež Janez Pavel II. je bil na obisku v Sloveniji.

10. 6. 1996

Slovenija je sklenila pridružitveni sporazum z Evropsko unijo.

1996

Uzakonjena je bila devetletna šola.

1.1. 1998

Slovenija je nastopila dveletni mandat nestalne članice Varnostnega sveta Združenih narodov.

21. 6. 1999

William Jefferson Clinton je kot prvi predsednik ZDA uradno obiskal Slovenijo.

19. 9. 1999

Papež Janez Pavel II. je med obiskom v Sloveniji razglasil Antona Martina Slomška za blaženega.

2000

Bajuk izvoljen za mandatarja.

Vir: Ilustrirana zgodovina Slovencev, Mladinska knjiga 1999

Izbor Goran Forbici

Naši kraji v 16. stoletju

Apače

V vurberškem urbarju so l. 1496 popisali 24 večinoma apaških družin v "Maydburgu". Načeloval

jim je župan (Supan) Janšo. S priimki so bili zabeleženi le Libhart, Majcen, Mate, Mursel, Peiser, Šmid, Štern, Šuster in Veber, ostali le z imeni. Podložnik Juri je bil iz Sel.

Družina je oddajala letno v grad praviloma po 6 škafov rži, 2 škafova ovs, merco (masl = okoli 16 litrov) zdroba in ob košnji 10,5 srebrnika. Leta 1532 so Turki kraj upepelili. Leta 1535 je dajalo za pusta zemljišča 9 družin - Andrej Amtman, Gütlich, Kasa, Libhart, Lube, Maurer, Šmalc, Tursin, Velosornič - skupaj 50 ptujskih korcev (korec = okoli 40 litrov) ovs, vedro vinskega mošta in 20 kopunov, za travnike pa posebej 200 srebrnikov.

Tu okrog je grad posedoval še vinogradiče in dobival zanje od 25 koristnikov 32,5 vedra (vedro = 23 litrov) vinskega mošta. V času imenjske cenitve l. 1542 je bilo tu v "Maydenburgu" le 14 vurberških družin: Ambtman (2), Gundec, Konip, Krajnc, Maurič, Nobesec, Regina (2), Remšak iz Sel, Stojko, Supan, Toman, Vezjak. Po 3 družine so bile kočarske in velikokmečke, 8 jih je bilo srednjekmečkih. Posedovale so 10 konj, posamezna družina do 13 (povprečje 6) govedi, svinj do 6 (2), nepremičnin od 7 do 11 (9) imenjskih goldinarjev. Tu v Abstorfu (= Amtmansdorf = Amptmansdorf = Apače) je živelo tudi 15 majšperških družin - 5 kočarskih, 9 srednjekmečkih, 1 velikokmečka: Cimerman, Harinč, Jakobec, Kapelšek (2), Krabat, Osenak, Paukneht, Reis, Remperšek, Satler, Supac (2), Štolc, Turk. Posedovale so nepremičnin od 4 do 25 (11) imenjskih goldinarjev, skupaj 2 konja, vsaka do 8 (4) gove-

di in do 9 (4) svinj.

Leta 1572 so tu (Ambtmanstorff) popisali 30 majšperških družin: Cebek, Fric, Harbat, Kastelšek (3), Kavc, Kosec, Kral, Majer, Milerič, Osnik (2), Poheršak, Pracon, Preložnik, Reis, Reš, Remperšek (2), Satler (2), Supanc, Supac, Šnajder, Štolc (2), Turk, Verlak, Vezjak. Zemljiški gospod Janez Lamberg je imel tu še svojo pristavo za posesti v Apačah, Bolečki vasi in Lovrencu. Vurberg ni imel v Apačah ničesar več.

Kungota pri Ptuj

Leta 1572 je v okviru vurberškega gospostva že živel dvor Ravno Polje. Ob njem je stala pristava. Dvor je bil podružnično središče vurberških posesti na Dravskem polju.

Leta 1589 so bližnji luteranski plemiči želeli, da bi prav Ravno Polje postalo versko središče protestantizma namesto že predvidene Betnave.

Ob razkroju vurberškega zemljiškega gospostva konec 16. stoletja je postalo Ravno Polje jedro novega samostojnega zemljiškega gospostva. Leta 1603 je v njem živelo blizu 160 podložniških družin po

Dravskem polju pa tudi v levobrežni dravski soseščini, tako v krajih: Gerečja vas, Hajdoše, Jablane, Mihovci, Ptujška gora, Skorba, Slovenja vas, Starošinci, Župečja vas pa tudi Dogoš, Duplek, Loka, Rošnja, Zitečka vas s soseščino.

Spodnje Jablane

Štatenberg je bil 1490 tu (Gablarn im veld) zemljiški gospod dvora in 14 podložniških družin: Brezinger, ribič Gluhak, Janžic, Majcen, Martin, Metlikar, Supan, Šmid, Tancer, Turk, Vagner, Vrate,

Zorko. Za svoje posesti so podložniki oddajali najbolj po 60 srebrnikov, po 8 škafov pšenice, rži in ovsa, za dvor 320 srebrnikov, za 2 mlina po 1 marko, za ribolov 70 srebrnikov, 10 skled rib in 600

rakov.

Leta 1502 je bil tu protiturški utrjeni tabor.

Leta 1542 je živel tu 10 prijavljenih štatemberških družin - kočarska, 7 srednjekmečkih, 2 velikokmečki: Andrej, Baltažar, Gašpar, Pankrac,

Repec, Slode, Supan, Turk, Turšič, Urban. Gojile so 15 konj, posamezna do 15 (6) govedi, svinj do 10 (4).

Tu v Spodnjem Jablanju je takrat živel tudi 15 konjiških podložniških družin - 3 kočarske, 6 srednjekmečkih, 6 velikokmečkih: Damigo, Fišer, Goričan, Grajšek (2), Hauber (2), Hvalc, Korošič (3), Matol, Ribula, Veber, Vratko. Gojile so 13 konj, posamezna govedi do 22 (7), do 15 (5) svinj.

Leta 1545 je bil Štatenberg tu gospod dvoru in 14 domačijam: Andrej, Hurk (2), Iban, Kasandrič, mlinar Milner, Peter, Repič, Šmid, Valdhauzer (2), Zajc, župan (2).

Deset let kasneje so bili tu štatemberški dvor, ki je bil prej tabor, pristava, mlin in še 7 družin - Cigan, Kozobok, amtman Šmid, Turk (3), Zajc. Konjiški podložnik Janže je smel tu v "Sturmholzu" ribariti.

Leta 1572 so bili konjiški podložniki (14): Grešak, Grošek, Hauber (2), Napast, Pernhart, Poternšek, Sasina (2), Šmid, Šuster, Veber, Veter, Vratko. Živeli so na 3 domcih, 10 kmetijah in na kmetiji s puščo.

Na prošnjo dravskopoljskih županov je 1576 ostal na svojem mestu dotakratni tukajšnji štatemberški pristav.

Vir: Dr. Jože Koropec, Med Dravo in Dravinjo v 16. stoletju; 5. ptujski zbornik 1985

Pripravi Jernej Forbici

Hočemo referendum o svoji smrti

Tako je ta hip pri nas v Kidričevem, da se ljudje sprašujemo, komu ali čemu služi ustava, če nam ne dovoljuje oziroma zagotavlja osnovne ustavne pravice, to je pravice do zdravega okolja - življenja.

Prebujena in ozaveščena Civilna iniciativa proti gradnji sežigalnice v Kidričevem dejansko počne Sizifovo delo zoper mogočno "zaščitniško" Ustavo, ko se trudi s podpisi somišljenikov in borcev proti načrtnemu uničenju živega v tem kraju dokazati svetu nojev, da se ne gre le pionirskih igrice, temveč vse tisto, kar pomembni Noji "vidijo" z očmi v pesku, a vendarle nočejo videti.

Ni se potrebno vprašati, čemu ne videti dejanskosti, resničnosti, kajti interesi skritih glav in onih glavic na površju se zelo razlikujejo. V čem, po čem in zakaj, je tudi jasno vsakemu Kidričanu. Ko bo, če bo sežigalnica zgrajena, bomo vsi imeli glave pod nebom, saj se v pesku ne da živeti vnedogled, le da bodo oni pravi

Noji svoje vratove po zaslugi sežigalnice odvedli na peščene plaže zdravega okolja, ostali nojčki pa bomo namesto peska nosljali posledice odločitev za izgradnjo sežigalnice pod kidriško zasmrajenim in ogrožujočim nebom. Nam pač ne bo ponujen paradiž v denarni ali podobni obliki, da bi si lahko omislili novo in bolj zdravo bivanjsko okolje. Tega majhen kidriški človek ne bo deležen, pač pa je lahko (celo) ponižno zadovoljen z morebitnimi neverjetnimi uresničitvami obljub o novih delovnih mestih, cenejšem ali zastojskem ogrevanju, marsikdo pa je lahko srečen, da bo s tlačansko tihim gobcem in nenasprotovanjem Nojem sploh obdržal delovno mesto. Seveda če bo ob vseh posledicah, ki jih bo (bi) prinesla postavitve sežigalnice, sploh dolgo in srečen in zdrav užival svoje delovno mesto, kaj šele dočakal penzijo.

V Cankarjevih časih smo poznali Blatni dol in blatne ter ponižane Slovenčke. Mar imamo zdaj Sežigalni dol ter samouničujoče Kidričane?

Nas strokovno na visokem nivoju

pripravljena prizadevanja odločujočih Nojev s svojo prepametno razlago res tako prevzamejo, da je verjeti leporečnim utopičnim, a v bistvu črnim obljubam, zavitem v celofan pretvarjanja in zasipavanja? Smo tako tihi in prikimavajoči, da si ne upamo oporekati gospodom, kot si to niso upali nekoč naši predniki, ker nas Noji Gospodovi ali tako najbrž ne vemo, kaj se nam dopoveduje. Ali pa bomo nemara nehali biti tihi in bomo dovolj glasno povedali eno samo sveto dejstvo: ne dovolimo, da trgujejo z našimi življenji in življenji kasnejših rodov! Ker nam je mogoče več do človeškega zdravja kot do trgovanja.

Kako nemočen je majhen človek v boju zoper Gospoda(rja); toda tlačani so se vendarle nekega trenutka spomnili, da je v slogi moč. Bo prišel trenutek za nas dovolj zgodaj?

Slovenija sprejema (Kidričevo pa kima?) kriminalne pogoje zoper človeka, kar lahko razume vsakdo, če pozorno prebere Uredbo o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic komunalnih odpadkov in Uredbo o emisiji snovi v zrak iz sežigal-

nic nevarnih odpadkov, oboje objavljeno v uradnem listu Republike Slovenije 30.3.2000, veljavnost s 14.4.2000. Predpisi so zastareli limiti za emisije komunalnih sežigalnic v zrak. Stalen nadzor nad emisijami še ne obstaja, trenutno ni mogoč, šesturni vzorec se vzame na vnaprej določen dan, v času starta ali

ugašanja, ko izhaja največ dioksinov, pa meritve sploh niso mogoče.

Verjamem, da bo prevladal zdrav razum kidriškega in okoliškega človeka, ki bo z glasnim in odločnim NE pokazal svojo hrbtenično bit zase in potomce ter preprečil samomorilsko gradnjo.

Še sosedu moram vprašati, ali smem ob

njegovi zemlji postaviti uto, torej naj po tem stoletno pravnem, človeškem in dostojanstvenem vzorcu vprašajo vse nas, ali nam smejo postaviti sodoben krematorij.

Le kdo bi hotel samodejno v smrt?

Sonja Votolen
Ciril Kužner

Znano, (ne) odgovorno, (ne) moralno, (ne)

Želim omeniti nekaj splošnih misli glede varovanja okolja. Preveč števil in posameznih imen ne bi navajal, saj vemo zanje. Moja želja je pritegniti ljudi k razmišljanju, da bi vsak posameznik bil pri sebi pripravljen spremeniti mišljenje v pošteno smer, ki bi bila koristna za vse, a ne koristna v smislu zaslužkarstva.

Znano.

- Znale in dokazljive so posledice štiri-desetletnega onesnaževanja bivšega TGA na bližnjo in širšo okolico.

- Neznano je, kako dolgo bodo omenjeni škodljivi vplivi še delovali na podtalnico, rastlinstvo in živalstvo ter končno na ljudi.

- Znale so najnovejše ugotovitve zelo negativnih vplivov dioksinov in furanov iz sežigalnic na živo naravo, sploh za ljudi.

(Ne) odgovorno.

- Ljudje smo se upravičeno pritoževali, sploh krajanji vasi Strnišče. Neodgovorno so nas vodili iz TGA pošiljali na Mars, se lagali, da je to navadna rdeča istrska zemlja, da lug, ki je prebil nasip halde in osušil travo ni lug, ampak je nek kmet vlil gnojnico. In še in še.

- Neodgovorno je prezirati najnovejše študije škodljivih vplivov na okolje iz sežigalnic.

- Neodgovorno je zavajati ljudi na zborih krajanov. Ko je bilo postavljeno vprašanje, kakšne aktivnosti vodi Občina Kidričevo v zvezi z nameravano gradnjo sežigalnice, je bilo takoj rečeno, da občina nima nobene večje vloge. Ko smo po štirih urah razprav krajanji Strnišča zahtevali sklep o zaustavitvi vseh aktivnosti v zvezi z omenjeno gradnjo, se je oglašil župan z izgovorom, da tega ne moremo sprejeti, da ima občina pripravljene pogodbe, ki jih namerava poslati vsem občinam, združenih v konzorcij za

ravnanje s komunalnimi odpadki, da bodo pošiljale odpadke. Torej stvari z zavajanjem se ponavljajo kot iz časa TGA.

- Neodgovorno je s strani vladnih institucij, da na veliko, veliko na slabše od sprejetih norm v EU, spreminjajo odlok o dovoljenih emisijah v zrak.

- Neodgovorno je načrtovanje deponije ostankov po sežigu tako blizu bivalnega naselja.

- Odgovorni moramo biti zanamcem, ne pa da gledamo samo svojo trenutno materialno korist.

- Neodgovorno je od Ministrstva za okolje in prostor ter od vodstev občin, združenih v konzorcij, da prevladajo skrb z odpadki na eno samo občino, ki ima že tako zelo veliko ekološko rano. Od toliko ton sežganih odpadkov bi bile to veliko prevelike koncentracije škodljivih snovi na okolje sredi Dravskega polja.

- Vsak odrasel posameznik bi moral odgovorno razmišljati o teh stvareh, gre za zdravje vseh živih bitij. Ne gre za gradnjo kakšne telovadnice ali trgovine, da bi skomigali z rameni, meni je vseeno, mene se to ne tiče.

- Številne države po svetu ravna bolj modro s sprejemanjem moratorijev glede gradnje sežigalnic ravno zaradi novjših dokazov zelo škodljivih vplivov dioksinov in furanov na živo naravo. Se pravi, so odgovorne za svoje državljane in potomce.

Nesmiselno.

- Nesmiselno je načrtovati prevažanje odpadkov tako daleč. Večina posameznih tovornjakov odpadkov bi do železnice ali direktnega cilja potrebovalo nekaj ur. Je kdo izračunal, koliko bi bilo za to porabljen energije, izpušnih plinov, ropota, časa in dodatnih nevarnosti na naših že tako preobremenjenih cestah? Takih odločitev ne bi sprejemali niti v otroških parlamentih.

(Ne) moralno.

- Nemoralno bi bilo kljub že tolikim razpravam, časopisnim člankom in TV oddajam še naprej siliti v nameravano gradnjo. Moralno bi bilo, da bi pričeli zagovorniki te sežigalnice verjeti najnovejšim dognanjem škodljivih vplivov, pa ne samo zagovorniki, ampak tudi vsi svetniki, predsedniki komisij in župani vseh občin, združenih v konzorcij ter bi poiskali rešitve na način, ki se ga uspešno poslužujejo druge države po svetu. Mislim, da bi bilo najbolj humano, da vsaka občina, ali pa nekaj sosednjih občin, poskrbi za lastne odpadke (ne pa zgrmadi na en kup odpadke od tolikega števila občin - pol Slovenije) na sprejemljiv, v svetu dognan in ne toliko škodljiv vpliv na živo naravo. Slovenija je majhna in gosto naseljena, nima toliko praznega prostora kot prostrane države, ki lahko gradijo reciklirne centre in velike deponije zunaj naselij.

Razvrednoteno.

- Če mislimo na EU, bodo merila za proizvodnjo hrane zelo stroga. Komisije, kakor se ve, so zelo natančne. Kaj iz tega lahko sledi? Ptujski mlekarni bo zmanjkalo mleka, ormoški sladkorni tovarni pese, po prašiče ne bodo hodili iz drugih krajev Slovenije. Nič ne bo več vredno. Vse bo razvrednoteno, tudi ostalo imetje, ne samo pridelki. Na tem področju ne bo več interesa živeti.

Vsi skupaj se potrudimo in se poglobimo v razprave, kaj je na vsem tem pošteno, res, dognano, odgovorno, moralno... Razum, kaj narediti, sam od sebe ne bo prevladal, odvisen bo od nas, ljudi. Tudi odgovorna dejanja se ne bodo zgodila sama od sebe, ampak od znanih ljudi.

Jože Šafranko,
Strnišče

Nogometaši Aluminija - ponos občine Kidričevo

Zvonko Jevšovar

Nogometni klub Aluminij je praktično vsak teden v letu največji promotor občine Kidričevo in tu ni nobene pripombe - od igranja v nekdanji drugi jugoslovanski ligi do pokalnega prvaka Slovenije, ko so v Ljubljani, na stadionu v Šiški, premagali vsemogočno Olimpijo z Oblakom, Popivodo in vsemi drugimi ljubljanskimi ali slovenskimi nogometnimi veličinami.

Sledili so vzponi in padci ter ponovni vzpon, ki ga sedaj praktično nihče ne more zaustaviti. Vendar pa tradicija obstoja in trdega dela je Aluminij, kot feniks, ponovno podvignila. Danes je Aluminij izredno spoštovan klub v drugi slovenski nogometni ligi, saj ga cenijo njegovi nasprotniki v ligi, kakor tudi nogometna zveza

Slovenije. Razvil se je od podrtije do dobro organiziranega kluba, na katerega smo lahko vsi v občini Kidričevo ponosni. Biti vodilno društvo, z imidžem prvega športnega kolektiva v občini, ter biti nosilec, ni enostavna stvar. Po zmagi z večnim tekmečem iz Ptuja, je bil razgovor s predsednikom Aluminija veliko lažji. Sicer pa tistega, ki ima jasno vizijo delovanja kluba, enostavno ne moreš zmotiti, pa naj si bo zraven še kakšen nepričakovan poraz. Zvonko Jevšovar, sicer predsednik rdeče belih iz Kidričevega, je bil zanimiv sogovornik.

"Gospod predsednik, ali nam lahko poveste nekaj o času pred pričetkom nove sezone v 2. SNL in ali je vse potekalo po vaših načrtih?"

"V zadnjih letih nismo imeli dovolj kvalitetnih lastnih igralcev, zato smo se v prestopnem roku ozrli malo naokrog in smo pripeljali igralce, ki so se pač smatrali za potrebne za naš prepoznavni slog igre, ki ga zagovarja trener Branko Horjak in kompletno vodstvo kluba. Naši pogledi so bili usmerjeni na okolico Kidričevega, tako da imamo kljub vsemu igralce iz kroga dvajsetih kilometrov."

"Je igralski in trenerski kader zadovoljil vaše cilje oziroma ambicije?"

"Naš odbor je prevzel vodenje kluba meseca maja pred dvema letoma. Za prvo nalogo smo si zadali, da dvignemo kvaliteto treniranja v vseh sekcijah. Skozi to obdobje smo stremeli za tem, da v klub pripeljemo trenerje, ki bi tem našim zahtevam zadovoljili. In mislim, da smo sedaj pred potekom dveh let nekako pred tem in to z gotovostjo trdim, da imamo dober, predvsem pa strokoven trenerski kader."

"Ste zadovoljni z uspehi vaših moštev v tekmovalnem sistemu, v katerem nastopajo selekcije Aluminija?"

"Če se najprej dotakneva moštva! V klubu pričakujemo, kajti do konca prvenstva je še devet krogov, da bi bili nekje med tretjim in petim mestom. Nekdo bi rekel, da so to skromni cilji za prvo moštvo. Glede na igralsko zasedbo prej in sedaj je v vsakem normalnem klubu potrebno graditi moštvo. Mi pripravljamo moštvo na naslednjo tekmovalno sezono. Pri mladincih smo trdno na drugem mestu, z možnostjo za prvo, kadeti so prepričljivo prvi v drugi državni ligi. Potem lahko povem, da so starejši in mlajši pionirji v medobčinskih ligah, kjer tekmujejo, krepko na prvih mestih. Se pravi, da smo na pravi poti in s tem naš Aluminij postaja pravi regijski nogometni center."

"V Kidričevem vsi radi prihajajo in hvalijo maksimalne pogoje za delo, ki jih ima Aluminij. Obstaja tudi kaj posluha s strani občine Kidričevo?"

"Izkoristil bi to priložnost in bi se v prvi vrsti zahvalil gospodu Danilu Topleku in Talumu iz Kidričevega, ki nam dejansko omogočata vse to. Skozi pogovor z njim zaznam zelo močno pri-

Na tekmi Aluminij - Drava

padnost temu kraju, temu okolju in nenazadnje občini. Nekako vedno poudarja, če imamo toliko travnatih površin, zakaj ne bi čim več mladih iztrgali ulici, oziroma kakšnim nekontroliranim početjem. S pravo infrastrukturo pa lahko zadovoljimo njihove potrebe po udejstvovanju v športu, za njihova mlada leta. Moram povedati, da z občino in gospodom županom, Alojzem Šprahom, zelo dobro sodelujemo. On pač pomaga in vedno prisluhne, vsekakor pa po svojih močeh, oziroma koliko mu ta položaj dovoljuje. Kar pa se tiče infrastrukture, mi je sicer malo neprijetno in ne bi rad hvalil vsega tega, kar imamo. Če na kratko povem, imamo infrastrukturo takšno, ki je nima nobeden klub v Sloveniji. Imamo skorajda tri nogometna igrišča, igrišče na mivki, žaromete, ki so skorajda nujna, in to predvsem zaradi mlajših, ki imajo dvoizmenski pouk, fitnes. Skratka vse, da se naši nogometaši lahko optimalno pripravljajo, in to v vseh kategori-

jah. Manjka nam še nekaj na travnatih igriščih in pa seveda pokrita tribuna. In ravno na tribuni bo morala nekaj več pomagati tudi občina, saj imajo takšne objekte klubi v manjših občinah.

"Ali je prva slovenska liga realnost? Ne takoj, ampak čez določen čas!"

"To je tako, da se na to vprašanje ne da na kratko odgovoriti. Nekako se zavedamo, da lahko da Talum en del, ki ga tudi da, prav tako pa del prispeva tudi občina. Moram povedati, da k tem zagotovljenim zneskom prispevamo še vsi ostali. Ali preko sponzorjev, ki jih dodatno iščemo, ali z obliko pomoči, se pravi, da v UO NK Aluminij delamo vsi zastonj. Za igranje v prvi slovenski ligi pa je potrebno najti še najmanj enkrat toliko denarja, kot ga imamo sedaj. Zavedamo se vsega in ta UO Aluminija ne bi rad bil pogrebnik tega kluba. Ne bi radi šli po stopinjah NK Pohorja, ki je igral eno leto med prvoligaši,

praktično pozabil na svoje mlajše selekcije. Ko pa bomo imeli dovolj lastnega kvalitetnega potenciala, si bomo verjetno upali naskakovati uvrstitev v slovenski elitni nogometni razred.

Danilo Klajnšek

Pogovor z nogometašem Damjanom Gajserjem

Nogomet je šport, po katerem je občina Kidričevo, zraven tovarne Talum, najbolj poznana širom Slovenije in izven njenih meja.

Nekdo bi rekel, spet ta nogomet. Toda to je šport, ki je v zahodni Evropi tisti, ki pomeni prestiž, tako na športnem polju, kakor tudi v vseh drugih segmentih. V občini Kidričevo so lahko ponosni na svoj Aluminij, ki je nekoč bil "zakon", kakor tudi

danes, ko je dobro stoječi drugoligaš. Iz njegovih vrst je prišlo nekaj zelo dobrih nogometašev. Med njimi je tudi nogometni virtuozi Damjan Gajser iz Strnišča pri Kidričevem, ki si trenutno služi kruh v Velenju pri njihovem Rudarju. Damjan Gajser je z veseljem sprejel poziv za pogovor o nogometu.

"Bi nam lahko nekaj povedal o svojih začetkih igranja

nogometa?"

"Nogomet sem pričel igrati zelo zgodaj, in to z devetimi leti pri domačem klubu Aluminij iz Kidričevega. Torej sem svoje prve nogometne korake naredil pri prepoznavnih rdeče - belih. Barve Aluminija sem nosil nekje do osemnajstega leta, nakar je sledil odhod v vojsko. Po odsluženem vojaškem roku je sledil odhod v Ljubljano, kjer sem pričel tudi študij na Fakulteti za šport. Iz Aluminija sem prestopil k Slaviji iz Vevč, kjer sem igral leto in pol, nato sem dve leti bil pri Muri iz Murske Sobote, dve leti pri Slovanu, pol leta pri Olimpiji, šel v Maribor za eno leto, potem odšel v Izrael, nato sem se ponovno vrnil v Maribor in se po letu dni igranja v vijoličastem dresu odločil za igranje pri Rudarju iz Velenja."

"Zamenjal si veliko nogometnih sredin. Kateri klubi so se ti najbolj vtisnili v spomin?"

"Vsekakor ima vsak klub svoje prednosti in tudi slabosti, vendar bi povedal, da mi je bilo najlepše igrati v Mariboru. Nepozabni spomini pa me vežejo iz otroštva na Aluminij in Slovana. Svoj čar nogometa pa sem doživel v igranju za reprezentanco Slovenije."

"Damjan, ti si na srečanju na Nizozemskem zadel vratnico in če bi žoga končala v mreži, bi Mariboru omogočil, da bi morebiti že prej nastopil v tekmovalstvu evropske lige. Kako si ti to doživil?"

"To je bila za nas prekleta 67. minuta igre in je že nekoliko pozabljena. Kar nam ni uspelo takrat, je uspelo Mariboru sedaj. To je določen potek, ki se je moral zgoditi, da bi Maribor potem res stopil stopnico višje. Izgleda, da smo bili takrat še premalo zreli za nastop v Evro ligi. Z

uvrstitvijo Maribora v to "magično" ligo prvakov pa je izredni uspeh slovenskega nogomet in seveda kluba.

"Ti si ostal na obrobju Štajerske, če seveda Velenje še štejejo zraven. Kako so te sprejeli v Velenju?"

"Sprejeli so me zelo dobro. Mislim pa, da je Rudar takoj za Mariborom Pivovarno Laško drugi najbolje organizirani nogometni klub v Sloveniji. Zraven tega sem osebno zadovoljen s svojimi igrami, kljub temu, da sem prepričan v svojo boljšo igro. Za kaj več, to je ponovno igranje v reprezentanci, bi moral igrati v Mariboru ali kje v tujini."

"Brata Gajser sta močno obeležila slovensko nogometno sceno. Oba sta reprezentanta. Ti si bil prej, Sašo pa je sedaj. Kakšno je mišljenje o bratovi igri?"

"To je zelo težko reči. Sašo si je s svojimi kvalitetnimi igrami vsekakor zaslužil poziv v reprezentanco. To je za njega zelo pomembno, da je standardni član reprezentance, še posebej sedaj, ko se je Slovenija uvrstila na Evropsko prvenstvo. On je imel drugačno pot kot jaz. Sam sem se vzpenjal počasi. On pa je bil pri Mariboru z šestnajstimi leti, kar je velika stvar. Potem je za nekaj časa poniknil, zaradi objektivnih in subjektivnih razlogov in se potem kot feniks ponovno dvignil. Kot sem že omenil, sem jaz imel povsem drugačno pot in upam, da se še vedno prebijem v slovensko reprezentanco, zraven tega pa si želim odhoda v tujino in ponovno dokazovanje svojih sposobnosti."

"Vidva nista imela priložnosti igrati skupaj v istem klubu. Kako pa to izgleda, če si brata stojita nasproti, na tribuni pa je mama, ki opazuje uspešne igre svojih

sinov?"

"To se je zgodilo tri ali štirikrat. Mislim, da je bilo nekaj zelo ostrih duelov in mislim, da sem ga celo enkrat poškodoval, vsekakor pa ne namerno, saj je bilo to v žaru nogometne igre in borbe. Tako sva okusila igrati eden proti drugemu, na žalost pa ne skupaj. Igrati proti bratu sem jemal za normalno, vendar po pravici povedano, to ni! Malo moraš paziti, vendar pa se pri najinih dvobojih ni opazilo, da bi pazila in "mazila" eden drugega. Oba pa sva igralca, ki vedno greva do konca in pri nogometu "šparanja" ni, vendar vse v mejah športne korektnosti. Mama Sonja si je ogledala srečanja, vendar je bilo to vse iz nevtralnega kota. Samo da se ne poškodujeta, vse ostalo je v redu."

"Ali se po napornih treningih in tekmah rad vračaš na staro postajo ali Strnišče?"

"Seveda se rad vračam v svoj rojstni kraj. Povedal pa bi, da so zelo redki trenutki, ko smo vsi trije skupaj. Zato jih maksimalno izkoristimo za druženje in pogovor. Delamo sicer običajne stvari, vendar je vse to skupaj zelo redko. Več je komuniciranja po telefonu. Saš v Belgiji, jaz v Velenju, mama v Strnišču. Še dobro, da so tukaj telefoni, saj so obveznosti profesionalnega nogometaša velike."

"Tvoje videnje glede Aluminija, kjer si naredil prve nogometne korake, tujini in morebitnem igranju za Aluminij?"

"Poglejte, Aluminij je zanesljivo najboljši organiziran klub v drugi slovenski nogometni ligi, kar je velika vzpodbuda za nadaljnji razvoj nogometa v Kidričevem. Tu gredo vse pohvale gospodu Danilu Topleku, ki je kot direktor

močnega podjetja Talum stopil na stran svojih rdeče-belih, in seveda predsedniku Aluminija, gospodu Zvonku Jevšovarju, ki je vse to izpeljal. To zadevo o urejenosti kluba in optimalnih pogojih pozna Nogometna zveza Slovenije in tako urejen klub, z vsemi spremljajočimi objekti, težko najdeš med prvoligaši. Za kaj več pa je potrebno tudi narediti več. Trenutno stanje je obetavno in če bi odpravili še nekatere pomankljivosti, bi se lahko pogovarjali tudi o višjih ciljih.

Kar pa se tiče mojega ponovnega igranja za Aluminij, bi povedal, da si želim kariero nekako zaključiti v dresu kluba, kjer sem pričel z nogometom. Kdaj bo to, še ne vem. Vsekakor pa ob kakšnih drugih pogojih in v drugem času. Sem nogometni profesionallec in želim igrati še za reprezentanco, zato so moji cilji zaenkrat drugačni. Ni izključena tujina, vendar bo še čas za igranje v Aluminiju, ki mu na njegovi poti želim veliko sreče."

Danilo Klajnšek

Avto - moto šport

Sredi januarja smo v Kidričevem ustanovili Avto-moto društvo Zajček, z namenom združitve ljubiteljev avto-moto športa in vseh, ki bi želeli dokazovati svoje vozniške spretnosti.

Panoge, kjer se vsak lahko dokaže, so zelo zanimive in so: avto rally, avto slalom, avto cross, rally cross, rally veteranov in avtocrash.

Tako je AMD Zajček že 26. marca organiziral prvi Turistični

avto slalom sezone 2000 na Ptuju na parkirišču Supermesta. Udeležili smo se tudi Turističnega Avto rallya v Kočevju in se kot začetniki solidno uvrstili. Dosegli smo 19., 23., 29. in 35. mesto.

Naslednja tekma Turističnega avto prvenstva bo 13. maja na Izlakah, kjer se bomo prav tako udeležili kot tudi vseh drugih tekem Turističnega avto prvenstva in podobnih prireditev po Sloveniji.

V okviru AMD Zajček je prav tako ekipa avtocrasha, ki pa je že v predhodnih letih dosegala vidne uspehe. Tako se bo tudi letos udeležila avtocrasha v Rogozi.

Vsi ljubitelji avto-moto športa se lahko udeležite vseh teh tekem. Če ne kot tekmovalci, pa vsaj kot gledalci.

Vabljeni ste tudi v AMD Zajček. Kontaktna oseba: g. Danijel Zajc - tel: 0609 - 630 - 666.

Boštjan Milošič

S kolesom 500 km po Sloveniji

Vsak ima svoj hobi, eden takšnega, drugi drugačnega. Tako se jaz že nekaj let ukvarjam s kolesarstvom, od začetka samo rekreativno, sedaj, zadnjih nekaj let, pa bolj aktivno.

Sem član ŠD Kidričevo in KK Rogla. Zaposlen sem v TALUMU, kjer skrbim za čim bolj zdrav način življenja, kajti le zdrav človek lahko koristi sebi in družbi. Pri vsem tem pa je zelo pomembno, da to podpira vodstvo podjetja, za kar v TALUMU lahko rečemo.

V vsakem športniku tli iskra, ki te vzbuja in ti daje motivacijo, željo po čim boljšem in enkratnem uspehu. Tako se je v meni budila ideja, da bi poskušal prevoziti čim daljšo pot v čim krajšem času. Ideja je dala pobudo in po dolgotrajnih pripravah, ki so potekale zelo aktivno, sem se odločil, da bom prevozil 500 km v času 24 ur.

Štart s krajšim programom bo v soboto, 10. 6. 2000, ob 11.00 izpred upravne zgradbe TALUM-

Kidričevo, cilj pa v nedeljo, 11. 6. 2000, ob 11.00 izpred restavracije PAN v Kidričevem.

Ker je že sama prisotnost na prireditvi velika vzpodbuda za tekmovalca, vas vse krajanke in krajanke občine Kidričevo vabim, da se udeležite te prireditve v čim večjem številu ali pa se s kolesom popeljete zraven. Kajti tudi to je zdrav način življenja. Pridite, da nas bo čim več tako na štartu kot na cilju.

Slavko Krajnc

Veter v laseh, s športom proti drogi

Pritegnimo mlade k športu in jih odvrnimo od drog

Cilj te akcije je, širiti krog stalno aktivnih v športu s poudarkom na vključevanju tistih, ki so v športu manj dejavni.

Pridobiti torej čim večje število aktivnih udeležencev akcije, ki bodo na navedenih dejavnostih dobili možnost za iskanje in potrjevanje lastne osebnosti bolj konstruktivno kot z vdajanjem drog. Z medijsko odmevnostjo vplivati na širitev športnega gibanja in na zavest o problematiki, povezani z drogo.

Športno društvo Lovrenc in Športno društvo Snežinka iz Lovrenca prirejata prireditev Veter v laseh, s športom proti drogi za otroke do in nad 15 let starosti, kjer se ti pomerijo v številnih športnih panogah (košarka, odbojka, rolanje, ples, risanje, tenis, namizni tenis in nogomet). Letošnja je ena izmed 78-ih vseslovenskih akcij za boj proti drogam ter drugo leto v občini Kidričevo. Na športno prireditev bodo prišli prijavljeni otroci vseh šol v občini Kidričevo.

Med samo prireditvijo bo potekal razvedrilni program za otroke in vse občane, ki ga na vsak način ne smete zamuditi!

Povabljen bo tudi župan občine Kidričevo in svetniki, ki bodo s športno udeležbo pripomogli k popestritvi dneva boja s športom proti drogi. Z dobro podprto marketinško organizacijo pričakujemo lepo število gledalcev.

Predstavimo mladim drugačen stil življenja, v katerem vlada najboljša "droga" - ŽOGA.

Prireditev Veter v laseh, s športom proti drogi bo v petek, 26. maja 2000, s pričetkom ob 13.00 v športnem parku v Lovrencu na Dravskem polju. Prireditev se bo

odvijala na igrišču v Lovrencu, v telovadnici in pred OŠ Lovrenc. V primeru slabega vremena bo teden dni kasneje.

Za popoldanski termin smo se odločili zaradi boljše izvedbe samega programa prireditve in obiska gledalcev, ki bodo lahko spremljali dejavnosti otrok. Starši imajo pomembno vlogo pri vzgoji otrok in tega se nekateri premalo zavedajo. Pomagajmo jim, da ostanejo na pravi poti ali da jo najdejo - pot veselja, brez drog.

V našem društvu smo se odločili, da prevzamemo organizacijo prireditve Veter v laseh, s športom proti drogi kot promoviranje športno-aktivnega in zdravega načina življenja. Seveda pa sama prireditev ni dovolj, zato smo v društvu poskrbeli, da se preko celega leta izvajajo zanimive dejavnosti, ki jih obiskuje vse več mladih in odraslih.

ŠD Snežinka vse občane v občini Kidričevo prav lepo pozdravlja in vabi na ogled prireditve Veter v laseh, s športom proti drogi. Pomagajmo otrokom skupaj spoznati boljši način življenja, življenja brez drog!

ŠD Snežinka

Kenija - dežela pod Mt. Kenyo

Mombasa - "vrata Afrike"

V prispevku predstavljam afriško državo Kenijo, ki sem jo obiskal v okviru strokovnega izobraževanja učiteljev geografije od 21. do 28. februarja 2000. Namen strokovne ekskurzije je bil spoznavanje naravnih in družbenih značilnosti države, ki je dežela prostranih področij divjine in različnih ekosistemov z visokimi gorami, tropskimi pragozdovi, savanami, jezeri, polpuščavami in peščenimi plažami ob Indijskem oceanu.

Kenija je tudi dežela, kjer je eden od začetkov evolucije hipotetičnih skupin prednikov. Pojav hominidnih fosilov na področju vzhodne Afrike ni naključen, saj so se tu združili tektonski, klimatski in drugi naravni pogoji, ki so omogočili evolucijo. To so poskušali dokazati paleontologi družine Lakely.

Kenija se razprostira v notranjih tropih vzhodne Afrike, na obeh straneh ekvatorja. Zaradi pokrajinske pestrosti in pisanosti živalskega in rastlinskega sveta je ena izmed najbolj obiskanih turističnih dežel v Afriki. Država je prava zakladnica živalskih vrst,

polpuščav, savan, tropskega gozda in ognjeniških stožcev.

Bantujska beseda Kenya pomeni noj. Država je dobila ime po 5199 m visoki vulkanski gori Kenya, ki domačine spominja na to ptico, saj je vrh gore mešanica črnih skal in belega ledu. Država je s svojimi 582 646 km² za evropske pojme velika država, v Afriki pa spada med srednje velike države. Ekvator jo seka skoraj v sredini, meji na pet držav, Etiopijo in Sudan na severu, Somalijo na vzhodu, Ugando na zahodu in Tanzanijo na jugu. Delimo jo na Nizko vzhodno in Visoko notranjo Kenijo. Ozki obalni pas ob Indijskem oceanu je rodovit in ima veliko padavin, zato je tu kmetijstvo izpodrinilo nekdanji deževni gozd. V notranjosti se za obalno ravnino dvigajo obsežne planote pokrajine Nyika. Zahodni del je gorat. Letne temperature so precej izenačene, odstopajo pa dnevno in z nadmorsko višino. Glavno mesto Nairobi, ki leži na nadmorski višini 1660 m, ima v januarju povprečno temperaturo 18°C, v juliju pa 17°C. V času mojega bivanja so temperature v nekaterih

delih Kenije dosegle tudi 36 in več stopinj. V obalnem delu ob Indijskem oceanu je tudi velika vlažnost. Sicer pa vplivi monsuna in pasatnih vetrov povzročajo dve deževni dobi, od oktobra do decembra in od marca do maja. Izjema je gorato višavje, ki ima padavine vse leto. V ostalih delih dežele vladajo večmesečna sušna obdobja. Sušam je posebno izpostavljen sever države, kar pogosto povzroča katastrofe, predvsem zaradi lakote.

V državi živi 26 mil. prebivalcev, ki imajo velik naravni prirastek, kar uvršča Kenijo v Afriki med države s hitro naraščajočim številom prebivalstva. Več kot dve tretjini prebivalstva živi na Kenijskem višavju, saj so tu življenjske razmere zelo primerne. Kenijsko višavje je področje vulkanskih tal, ki so zelo rodovitna.

Tretje veliko območje v Keniji je jugozahodni del, ki jo predstavlja planota, visoka od 2500 do 3000 m, razkosana s strmimi stenami Velikega tektonskega jarka (Rift Valley). Veliki tektonski jarek predstavlja največji sistem tektonskih jarkov na svetu, ki se razteza od reke Jordan pa vse do Zambezija na jugu Afrike. Ni sicer nepretrgana dolina, kajti jarek prekinjajo planote in gore, lahko pa mu sledimo na zemljevidu, po morjih in jezerih, ki napolnjujejo njegove podolgovate kotanje. V Keniji so največja tektonska premikanja potekala v večih daljših zaporednih obdobjih (pred 45-imi, 12-imi in 5-imi milijoni let). Da so zemeljske sile še vedno dejavne, dokazuje vulkanska aktivnost vulkana Teleko ob Turkanskem jezeru.

V Keniji živi več kot petdeset različnih ljudstev, ki sodijo v tri jezikovne skupine. Prevladujejo bantujske etnične skupine, med katerimi je največje pleme Kikuyu, ki se ukvarja predvsem s

poljedelstvom. Večje skupine so še Vakamba, pleme, ki je znano predvsem po spretnosti rezbarjenja, Nilohamiti, ki jih predstavljajo Masajci, nekoč znani bojovníki, danes pa predvsem živinorejci. Za to ljudstvo pravijo, da je to še edino pleme v Keniji, ki se ga civilizacija ni dotaknila.

Ustvarjalna sposobnost plemen se izraža v različnih obrteh. Masajci izdelujejo predmete iz nanizanih zrn, pleme Kikujci izdeluje lepo spletene košare, Vakamba rezbarije itd. Tradicija krajevno ustaljenega načina življenja je v Keniji odvisna pretežno od nomadsko živinorejskega načina življenja, zato se je umetniški občutek močno izrazil tudi v obliki osebnega nakita. Prav tako ne moremo mimo glasbene, plesne in likovne tradicije, ki daje močan pečat kulturne identitete tega dela Afrike.

Osnova kenijskega gospodarstva je poljedelstvo, ki predstavlja pomemben vir dohodka v izvozu države. Največji del izvoza predstavljajo čaj, sisal, kava, ananas, pomaranče, banane, sladkorni trs in piretrum (rastlina, iz katere izdelujejo insekticide). Za prehrano pridelujejo predvsem koruzo, pšenico, manioko, sirek in sladki krompir. Močno je zastopana pridelava bombaža in tobaka. Osnovo rudarstva predstavlja bakrova ruda, soda, diatomit, magnezit, niobij... Prihodnost vidijo tudi v titanu, saj so ga odkrili v velikih količinah.

Ena najpomembnejših gospodarskih dejavnosti današnje Kenije je prav gotovo turizem, ki državi z veliko zadolženostjo prinaša pomemben vir dohodkov. Naravne lepote in predvsem bogastvo živalskega sveta privlačijo turiste in obiskovalce vsega sveta. Predvsem safariji (v svahiliju potovanje) obiskovalcu pričarajo doživetja in občutke, ki jih sicer pozna iz filmov in slik ali ob branju knjige Spomini na Afriko, pisateljice Karen Blixen, ki je v tej deželi preživela lep del

svojega življenja.

Kenija je velike dele površin namenila za nacionalne parke, saj zavzemajo dobrih 44 tisoč km² (skoraj 8% ozemlja države). Po podatkih ima Kenija 36 zaščitene območij, od tega 20 narodnih parkov in rezervatov. Narodni park Amboseli je znan predvsem po nosorogih, Tsavo (največji narodni park s površino 20.800 km²) slovi po naravnih lepotah in živalih, zlasti slonih. Park je bil ustanovljen leta 1948, predvsem z namenom zaščititi slone in nosoroge pred iztrebljanjem. Pobijanje ogroženih živali je preprečila zakonodaja v sedemdesetih letih, čeprav je krivolov prisoten še danes. Zelo znan je Mara in narodni park jezera Nakuru, znan po obilju ptic. Voda v jezeru ni pitna zaradi lužnate kemične spojine, v kateri uspevajo modro-zelene alge, ki so hrana pticam.

Obalna področja današnje Kenije so bila zanimiva za različna ljudstva že zelo zgodaj. Omenil bi Feničane, Perzijce in Arabce. Prvi je to območje opisoval Ptolomej v 2. stoletju, medtem ko arabski potopisec Ibn Batuta v 14. stoletju že podrobno opisuje prebivalstvo in nekatera obalna mesta. Do druge polovice 19. stoletja so potovanja v

nevarno notranjost tvegali le posamezniki in trgovci s sužnji. V Keniji so se v preteklosti križali interesi tako Portugalcev, Francozov, Nemcev in Angležev. V tem boju kolonialnih sil je naposled zmagala Velika Britanija, saj je v letih od 1895 do 1920 imela Kenija status britanskega protektorata, nato pa kronske kolonije. Ker je domače prebivalstvo živelo v zelo težkih razmerah, je prihajalo do nezadovoljstva in odpora do kolonizatorjev. Leta 1952 je prišlo med pripadniki plemena Kikujci do upora proti Britancem, ki ga je vodila tajna organizacija Mau-Mau. Britanci so proti upornikom nastopili izredno drastično in tako upor leta 1956 zadušili. Gibanje Mau-Mau je nastalo iz več vzrokov, predvsem pa iz občutka plemena Kikujci, da so prevarani v lastni domovini. Po letih boja za neodvisnost, ki ga je vodil Jomo Kenyatta, je 12. decembra 1963 Kenija postala neodvisna država. Kenyatta je skušal državo popeljati na pot napredka z geslom Harambee (Delajmo skupaj). Kot prvi predsednik je uvedel na pol patriarhalno in pol demokratično politično ureditev. Sam je bil iz plemena Kikujci. V času protikolonialnega boja je dobil vzdevek

Avtor prispevka v družbi soferja

Sisal je pomemben za izvoz Kenije

Goreče kopje, med ljudstvom izredno popularen in prava živa legenda. Po smrti Joma Kenyatte je predsedniško mesto prevzel Daniel Arap Moi, ki je uvedel močno osebno oblast. Vendar je pri reševanju množice problemov v državi precej neuspešen. Kenija je izredno zadolžena, v državi pa vlada močna korupcija. Sicer pa je Kenija ena od redkih afriških držav, ki so se po osamosvojitvi gospodarsko uspešno razvijale. Do leta 1980 je bila letna gospodarska rast BDP 6,8%, industrijska proizvodnja se je letno povečevala za 10,5%. Razlog za to so bile stabilne politične razmere, prozahodna usmerjenost J. Kenyatte, podjetnost belcev in Indijcev, ki živijo v tej državi, ter prometna infrastruktura iz kolonialne dobe. Gospodarske razmere so se poslabšale v začetku 80-ih let, predvsem zaradi prevelike javne porabe, zadolženosti v tujini, katastrofalne suše leta 1984 in vse večje socialne in politične nestabilnosti. Kljub temu Kenija ostaja ena od gospodarsko najuspešnejših afriških držav.

Življenje v Keniji danes:

Prebivalci Kenije se razlikujejo po narodnosti, kulturi in jeziku.

Večina jih sodi med bantujska ljudstva (Kikuiji, Luhji in Kambi). Ob obali živijo mešanci med Bantujci in Arabci - Svahiljci. V notranjosti živijo Maloti, Gali in znameniti Masaji. V državi živijo v manjši meri še Indijci, Arabci in Evropejci. Delež mestnega prebivalstva zelo hitro narašča, predvsem zaradi pomanjkanja obdelovalne zemlje in delovnih mest na podeželju. Največja mesta so Nairobi, Mombasa, Kisumu, Malindi, Nakuru, Machakos in Eldoret.

Kenijske družine so večinoma

številne in ponosne na tradicionalno življenje. Preživljajo se s samooskrbnim poljedelstvom in živinorejo, ki večkrat ne zadošča za preživetje. 5 do 10% prebivalstva predstavljajo nomadi, ki redijo govedo. Med njimi so najbolj znani Masaji.

Večina Kenijcev živi v majhnih hišah, pokritih s slamo, stene so iz blata in butar, na tleh je steptano blato. Bogatejši živijo v hišah, zgrajenih po evropskem vzoru.

Osnovna hrana prebivalstva je koruza in sladki krompir. Veliko je različnih kaš in zelenjave ter sadja. Najbolj priljubljeno je pivo, na našem potovanju pa so nam ponudili tudi kokosovo vino in žganje.

Osnovna šola v Keniji ni obvezna, kljub temu jo obiskuje 80% otrok, saj je tudi v Keniji vedno bolj prisotno spoznanje, da izobrazba vodi k boljšemu življenju. V šolah se učijo v svahiliju in angleščini.

V državi je najbolj priljubljen šport nogomet, takoj za njim tek, saj so kenijski tekači v samem svetovnem vrhu.

Kenija je resnično dežela s stoterimi obrazi, obrazi, ki so črni in zvedavi, s sijočimi očmi in belimi zobmi.

Slavko Feguš

Kenijska kava je zelo cenjena

Vabilo

na 2. vseslovensko srečanje
ljubiteljev veteranskih vozil
po deželi Kurentov

*Kidričevo, 20. maj 2000 od 8. do 11. ure
in ob 15. uri pred restavracijo "Pan"*

TRASA TURISTIČNE VOZNJE

dolžina trase = 50 km

10.00 **ŠTART - Kidričevo**

Zg. Hajdina

Turnišče

Pobrežje

10.30 **Videm pri Ptuj - postanek**

Šturmovci

Markovci

Bukovci

Stojinci

12.10 **grad Borl - postanek**

Muretinci

Gajevci

Gorišnica

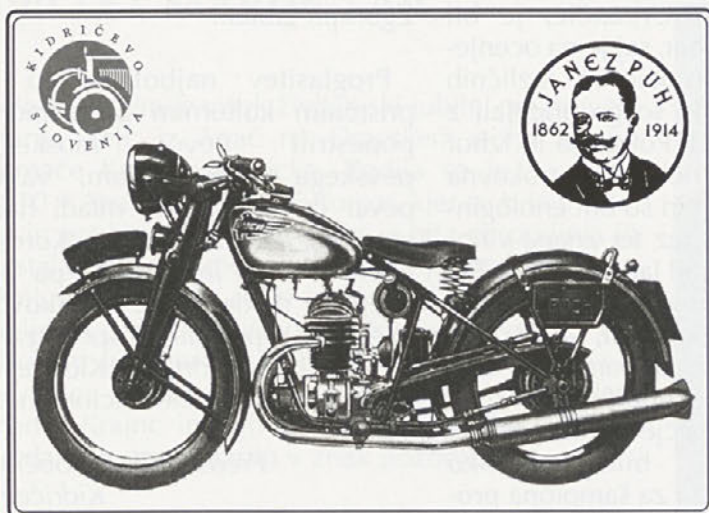
Moškajnci

Dornava

13.40 **Ptuj - postanek**

Sp. Hajdina

15.00 **CILJ - Kidričevo**

Člani kluba bodo dne 20. maja 2000 od 8. do 11. ure pripeljali pred restavracijo "PAN" pravo zbirko starih motorjev in avtomobilov. Zato prosimo vse občane občine Kidričevo ter ostale ljubitelje starih vozil, da si ogledajo ta potujoči muzej na prostem. Ker je precej članov kluba iz naše občine zagotavljamo da bomo priredili presenečenje za vse prisotne tega dne. Za obisk in ogled se vam že vnaprej zahvaljujem.

Predsednik kluba
Stanko Kores

Šampion vin posebne kakovosti

Vino Ptuj 2000 se je zgodilo že desetič v organizaciji Društva vinogradnikov in sadjarjev Haloze.

To staro tradicijo ocenjevanja vin na Ptuj nadaljuje staro mesto, obdano s prečudovitimi vinogradnimi griči Halož in Slovenskih goric. Vino se je pokazalo v vsem svojem sijaju in je v veselje in ponos vinogradnikom in kletarjem. Priznanja in odličja bodo v spodbudo za nadaljnje delo vsem vinogradnikom in kletarjem.

Tako je bilo 26.3.2000 na Ptuj ocenjevanje vin v okviru že omenjenega Društva v znameniti, prekrasni dvorani v Minoritskega samostana na Ptuj. Pomerilo se je 173 vzorcev vina. Priprava in izvedba je bila na visoki strokovni ravni. Ocenjevanje je bilo javno. Društvo ima tudi svoj Pravilnik o ocenjevanju vin, ki opisuje, kdo lahko sodeluje pri ocenjevanju, pogoji, način ocenjevanja, odličja in nagrade.

Tako smo dobili v naši občini Kidričevo šampiona vin posebne kakovosti in kipec Bakhosa, ki ga

je prejel Bojan Lubej, Kajuhova 3, Kidričevo, in sicer za ledeno trgatev letnika 1999, ocena 19,64.

Takšnemu velikemu uspehu in

priznanju se pridružuje s čestitko tudi uredniški odbor s sodelavci.

Marta Pinterič

Šampion vina iz domačih brajd

NA ZDRAVJE PO DOMAČE

Ena prvih večjih in do sedaj najomevnejših akcij lani ustanovljenega turističnega društva Kidričevo je bila izbira šampiona vina grozdja iz domačih brajd. Prireditvev je potekala v nedeljo, 20. februarja, v gostišču Pri lipi v Lovrencu, strokovna komisija pa je izbrala med 61-imi vzorci kvintona, gamaja, izabele, jurke in drugih "brajdešnic".

Kot je ob proglasitvi najboljših v gostilni Pri lipi v Lovrencu povedal predsednik turističnega

društva Boris Urbančič, je bil odziv zelo dober, saj je na ocenjevanje prispelo kar 61 različnih vzorcev vin, ki so ga pridelali z domačih brajd. Pokušnjo in izbor je opravila tričlanska strokovna komisija, v kateri so bili enologinja Andreja Brglez ter znana vinogradnika Konrad Janžekovič in Edi Hojnik. Tekmovanje je potekalo po izločilni metodi, strokovna komisija pa je za šampiona razglasila vino Rudolfa in Anice Frank iz Župečje vasi. Mnenje občinstva je bilo nekoliko drugačno, saj je za šampiona proglasilo vino Milana Fideršeka iz

Zgornjih Jablan.

Proglasitev najboljših so s prisrčnim kulturnim programom popestrili pevci moškega pevskega zbora Talum, vaški pevci iz Cirkovc ter mladi harmonikar Stanko Korez, udeležencem in gostom pa so stregla dekleta iz Cirkovc. Vsekakor je prireditvev uspela, zato si v turističnem društvu Kidričevo želijo, da bi postala tradicionalna.

Predsednik TD občine
Kidričevo
Boris Urbančič

Jabolko za vsakega vaščana

Foto: Z. Kores

Da bi prispevali nekaj k ureditvi in polepšanju naše vasi, smo na pobudo Stanka Koresa, člana Turističnega društva Kidričevo, v sodelovanju s PGD Jablane v nedeljo, 2. aprila, posadili dve jablani sredi vasi. Vaščani Sp. Jablan so z veseljem prisluhnili in sodelovali pri posaditvi. Posadili smo stare sorte, kanado in krivopcelj, z namenom, da bodo imele velike krošnje in veliko sadežev, saj je bil namen te posaditve: "Jabolko za vsakega vaščana". Okrog drevesc smo posadili rože in jih ogradili s količki, da bi bile bolj varne pred vetrom in kakšnimi nepravilnostmi.

Globino lukenj in pravilno vsaditev si je ogledal kmetijski minis-

Foto: Z. Kores

ter g. Unuk. Svetnik Drago Koren pa si je pogledal, če so pravilno zaščitene proti zajcem in srnjadi.

Ob zakuski, ki ga je pripravilo gasilsko društvo, smo določili gospodarja jablan in tiste, ki bodo skrbeli za okolico dreves. Porodile so se nove zamisli in želje, kaj vse bi se lahko naredilo, da bi naša vas dobila lepši videz kmečke vasi.

Naša prva spomladanska akcija je bila uspešna in upam, da bodo tudi vse naslednje obrodile sadove, kot jih bodo nekoč naše jablane.

*Tekst in foto
Zora Kores*

90 LET MARIJE ZAJC

Pred kratkim je visok življenjski jubilej praznovala Marija Zajc iz Apač na Dravskem polju ali po domače Kovačeva Micka. Rodila se je 3. aprila 1910 v Apačah, v družini Korpar, kjer so bile tri sestre in pet bratov. Vse življenje je bila gospodinja in je stala ob strani možu Francu, ki je imel kovačijo. V njunem zakonu se je rodilo sedem otrok, jesen življenja pa ji krajšajo vnuki in pravnuki. Ob visokem jubileju sta jo obiskala tudi člana DU iz Lovrenca na Dravskem polju, in sicer predsednik Martin Krajnc in tajnik Jože Vajsbahter ter članici predala skromno darilo v znak pozornosti.

Danilo Klajnšek

Slavljenka

Foto: Martin Ozmeč

Iz občinskega odbora LDS Kidričevo

Dne 18.4.2000 so se na svojem zboru sestale članice in člani Občinskega odbora Liberalne demokracije Slovenije, razpravljali so o aktualnih problemih in imenovali novo vodstvo.

Za predsednika je bil imenovan Vlado Forbici, za podpredsednika Janko Baštevč in Vlado Premzl, za sekretarja Zvonko Milošič, za blagajnika Marjana Forbici, za predstavnika mladih liberalcev Boštjan Milošič in za vprašanja ženske politike Silva Hertiš. Nadzorni odbor bodo sestavljali Boris Urbančič kot predsednik ter Franc Horvat in Silvestra Klemenčič kot člana. Odbor je potrdil nov program dela, se dogovoril za konkretne akcije, ki naj bi zagotovile še nadaljnje uspešno delo članov LDS-a v občinskih organih.

GZ Kidričevo

PGD Apače

PGD Apače organizira gasilsko tekmovanje za prehodni pokal Apač in proslavo dneva gasilcev GZ Kidričevo

Program

Sobota, 17. 6., gasilsko tekmovanje, začetek ob 17. uri.

Nedelja, 18. 6., od 14. do 15. ure prihod in sprejem gostov,

ob 15. uri: - kulturni program,
- slavnostni govorniki,
- podelitev odlikovanj,
- podelitev pokalov.

V Domu krajanov Apače bo razstava različnih jedi, ki jo pripravlja Društvo podeželskih žena in deklet občine Kidričevo.

Po končanem uradnem delu bo za dobro razpoloženje skrbel Ansambel Lojzeta Slaka in Sity band.

Vljudno vabljeni!

PGD Apače

Izdajatelj glasila poziva vse zainteresirane posameznike, društva in podjetja, da sodelujete s svojimi prispevki in reklamami ter nam s tem pomagate oblikovati naše in vaše glasilo.

Prispevke pošljite na naslov :

OBČINA KIDRIČEVO

Ul. Borisa Kraigherja 25

2325 Kidričevo, p.p. 38,

s pripisom ' ZA GLASILO '.

Izdajatelj: Občina Kidričevo

Odgovorni urednik: Vlado Forbici

Sodelavci: Milan Unuk, Zvonimir Holc, Slavko Korošec,

Stanko Pernat, Marta Pinterič in Slavko Feguš

Jezikovni pregled: Dušanka Dobnik Jakl

Karikatura: Jernej Forbici

Foto na naslovnici: Anita Čelan

Oblikovanje in tehnično urejanje: Šange d.o.o.

Izdano v nakladi 2300 izvodov.

Glasiilo je brezplačno. Ponatis prepovedan. Po mnenju

Urađa vlade za informiranje R Slovenije se za glasiilo

plačuje 8% DDV.

ŠE ZADNJA VEST

Iz zanesljivih virov smo izvedeli, da zaradi zadnjih beograjskih nemirov odpade letošnja prireditev ob Dnevu mladosti.

Štafete torej tudi letos ne bo, kljub pomembni dvajseti obletnici smrti tovariša Tita.
PA KDAJ DRUGIČ...

OBVESTILO OBČANOM OBČINE KIDRIČEVO

Občina Kidričevo
obvešča občane občine Kidričevo,
ki se še niso vključili v organizirani odvoz smeti,
da jim bo Čisto mesto Ptuj
v skladu z odlokom
in pravilnikom
dostavilo posode za smeti.

**Občane prosimo,
da sprejema posod ne odklanjajo.**

Zoper vse,
ki posod ne bodo sprejeli
in se ne bodo vključili v organiziran
prevoz smeti,
bomo ukrepali
v skladu s pravilnikom in odlokom.

**Nekaj foto utrinkov s prireditve
izbora najboljše "brajdešnice"**